

Economics & Politics

 Interview **Jan Kees de Jager** page 11

 Taxation page 15

 Participatory Budgetting page 19

 Interview **Hans Hoogervorst** page 29

rostraeconomica

published by faculty association Sefa

edition 284

volume 58

april 2011

 UNIVERSITY OF AMSTERDAM

Faculty of Economics and Business

**SE
FA**

Economic Faculty Association
University of Amsterdam

application deadline DIT 17 April

colophon

Editor in chief
Wouter Smeets

Copy editors
Minouche Cramer
Nicole Koedooder

Editors
Roel van Dongen
Suzanne Ruwaard
Laurens van Leeuwen
Aniel Ganga
Christa Verhoek
Claudia Paz de la Huerta
Tom Leupen
Denise Edwards
Berre Simonse

Supervisory Board
Hanne van Voorden
Lennart Verhoef
Albert Jolink

Reactions, letters and applications can be sent to:
Room E0.02
Roetersstraat 11
1018 WB Amsterdam
020 5254024
rostra@sefa.nl
www.rostraeconomica.nl

Special Thanks to:
Jan Kees de Jager
Hans Hoogervorst

Columnists
Prof. Dr. J. Hartog
Prof. Dr. A.W.A. Boot

Cartoonist
Arend van Dam

Photography
Nicole Koedooder

Design
carli-d
www.carli-d.nl

Print run
5000

Address Changes
Address changes can only be made through Studielink.
www.studielink.nl

Advertisements
KPMG NIBC
Achmea Optiver
Accon avm PwC
AkzoNobel Shell
Het Rijk TNT
Ernst & Young OC&C
Duisenberg school of finance
Ministerie van Financiën

Advertisement Costs
Contact Sefa and ask for Priscilla Wildenborg or Marije Duijn.
020 5254024
commercialaffairs@sefa.nl

Printing
De Raat & De Vries, Amsterdam

Copyright Notice
Any redistribution of part or all of the contents in any form is prohibited. You may not, except with express written permission by the editor in chief, distribute or commercially exploit the contents. Nor may you transmit it or store it in any other website or other form of electronic retrieval system.

Money Money Money

Economics and Politics are two issues that are inextricably linked to one another. The economic crisis of the past years, the current governmental budget cuts, the monetary crisis around the euro, even the current budget cuts at our own faculty: all both economic and political issues. Two renowned politicians agreed to speak with us on this matter, Jan Kees de Jager and Hans Hoogervorst.

As the current Minister of Finance de Jager has a large influence on current financial policies. We looked at the future with him: the euro, the European Union, the governmental budget cuts and regulation of the banking sector. According to de Jager, we have no choice but to tighten the reins. By spending more money on interest payments than on higher education, we are in the danger zone, de Jager claims. By letting the budget deficit of the Netherlands grow, we risk losing the trust of investors. This can cause the interest on Dutch government bonds to rise, thus creating a vicious circle of increasing deficits and interests.

Regarding the future of the euro, de Jager is more positive: "Europe has a lower average governmental debt than the United Kingdom, the United States and Japan". If we just work together and impose strict budget rules, we will be just fine. However, not by further economic integration, de Jager strongly advises against the "European bond". The rest of this interview can be found starting on page 11.

In our second interview we look at the current and past situation. Hans Hoogervorst is chairman of the AFM now, and was Minister of Finance before. As chairman of the AFM, Hoogervorst has a great responsibility in the supervision on financial markets. We discussed with him the current state of Dutch supervision on financial markets and the problems that occurred in the past, especially the DSB debacle. On that issue Hoogervorst states that with the current possibilities and tools the AFM has, a new DSB would not come to existence. The reason that DSB grew as large as it did, was because the majority of regulation and the AFM didn't exist before: the AFM was only incorporated in 2002.

The AFM is according to Hoogervorst now at least as important as the Dutch central bank DNB when it comes to supervision on banks and other financial institutions. When asked directly, our reporters were told that the only difference was that the DNB possessed a higher building. Hoogervorst thinks that the importance of the AFM is mainly in the protection of consumers: when a bank like DSB gets into trouble because of bad management, the main objective of the central bank would be to resolve problems to prevent solvability problems. The AFM however can focus on customers' issues and defend their rights. More on this can be found from page 29.

As always in politics however, even when politicians have the gift of the gab, in the end the voter decides who's right and who's wrong. This also goes for Rostra Economica: as a student you can decide what should be written and what shouldn't, by applying for a position as editor. Besides learning, your time as a student is also the perfect moment to broaden your horizon and amongst others, being an editor at Rostra can offer you this.

Wouter Smeets
Editor in chief Rostra Economica

Wat doe je? als je alles wilt meemaken aan het begin van je carrière

Het Achmea Management Traineeship

Veel doen, veel zien en vooral heel veel meemaken in korte tijd. Waarbij je ongetwijfeld wel eens voor verrassingen zult komen te staan. Dat kenmerkt het Achmea Management Traineeship. Je kunt je breed oriënteren en opdrachten doen op het gebied van bijvoorbeeld bedrijfskunde, marketing en HR. Maar je kunt er ook voor kiezen de focus te leggen op Finance door alleen financiële opdrachten te kiezen. Dit is een mooi startpunt voor een succesvolle carrière binnen de financiële kolom bij de grootste verzekeraar van Nederland. In de twee jaar dat het traineeship duurt, krijg je vier opdrachten van zes maanden. Zo

kun je de ene periode aan de slag bij Interpolis en de volgende bij Centraal Beheer Achmea. Een van de vier opdrachten vervul je in het buitenland. Zo ontwikkel je een brede blik en ontdek je wat je echt leuk vindt en waar je goed in bent. Intussen leer je veel mensen kennen, krijg je intensieve begeleiding en de gelegenheid om trainingen en cursussen te volgen.

Meer weten?

Kijk op onze website www.werkenbijachmea.nl wat het Achmea Management Traineeship allemaal voor jou in petto heeft.

AVÉRO ACHMEA
CENTRAAL BEHEER ACHMEA
FBTO
INTERPOLIS
ZILVEREN KRUIS ACHMEA

interviews

Jan Kees de Jager
page 11

Hans Hoogervorst
page 29

columns

Joop Hartog
Ambtenaar
page 23

Arnoud W.A. Boot
Economie in actie
page 39

every edition

FEB question
page 9

SEFA front
page 24

Not required , but recommended
page 27

Economy with a Wink...;)
Capitalism vs. Communism
page 35

Cartoons
43

FEB flash
page 45

FSR
page 46

articles

What should we tax, and how much?
page 15

Participatory Budgeting
page 19

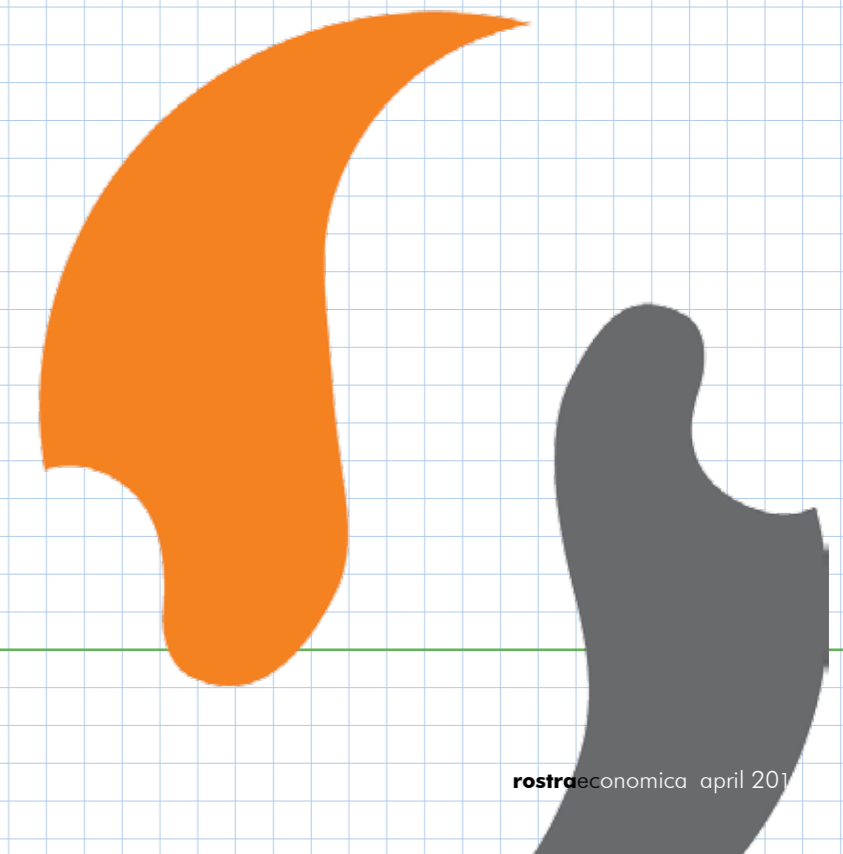
Policies gone wrong
page 36

The perils of the French ethnic minorities
page 44

ENGLISH ARTICLES

■ Theme related: 'Economics & Politics'

■ Faculty related

Gezonde balans tussen werk en vrije tijd

We zijn de grootste zelfstandige accountants- en adviesorganisatie in Nederland en groeien nog steeds. Met ongeveer 1.600 medewerkers bedienen we vanuit 47 kantoren 44.000 cliënten. Wil jij een actieve bijdrage leveren aan die stijgende lijn? We bieden je graag alle kansen om je eigen koers te bepalen. En dat zeggen we niet zomaar. We streven naar innovatie, creativiteit en kennisontwikkeling. Eigenschappen als lef, gedrevenheid en puurheid kunnen we daarbij goed gebruiken. Overigens zorgen we niet alleen voor volop mogelijkheden om je ambities waar te maken, maar ook voor een gezonde balans tussen werken en vrije tijd.

www.werkenbijacconavm.nl

Ruimte voor ondernemen!

To stay one step ahead of our competitors, we stay one step ahead of our customers

AkzoNobel's company line is 'Tomorrow's Answers Today'. And it's not just a catchy slogan – we mean it. That's because we're in a competitive world and success will only come from thinking ahead and developing products which anticipate the needs of customers.

This focus on putting our customers' future first has enabled us to develop an endless supply of breakthrough products. We aim to ensure that 30% of our products are categorized as 'Eco-premium', making them not only more sustainable, but also more profitable. This has helped us to become the world's largest coatings and specialty chemicals company.

If you'd like to spend your career making the leaps that make a difference, jump into our website.

www.akzonobel.nl/careers

AkzoNobel
Tomorrow's Answers Today

FEB question Is in your view the nationalization of banks desirable or not?

TEXT Christa Verhoek

THE SPANISH GOVERNMENT PLANS TO NATIONALIZE BANKS IN ORDER TO REMOVE TURMOIL ON ITS FINANCIAL MARKETS. IRELAND ALREADY NATIONALIZED ITS ALLIED IRISH BANKS LAST DECEMBER, WHEREAS CLOSER HOME THE DUTCH GOVERNMENT BOUGHT UP ABN-AMRO AND FORTIS. DUE TO THE RECENT FINANCIAL CRISIS, MANY BANKS HAVE EXPERIENCED DIFFICULT TIMES TO KEEP THEIR HEADS ABOVE WATER. BUT ARE THEY NOW NOT THREATENED TO DROWN IN A BUREAUCRATIC POLITICAL MUDDY POOL? HOW DESIRABLE DO WE ACTUALLY FIND THIS DEVELOPMENT OF INCREASING POLITICAL INFLUENCE IN ECONOMIC MATTERS? WE ASKED OUR STUDENTS TO GIVE THEIR VIEW ON THE (NON-)SENSE OF NATIONALISATION OF BANKS.

First of all, a brief overview of the main arguments made in discussions about the nationalization of banks. The main argument in favor of the nationalization of banks is probably the fact that the banking system is of such high importance in our capitalist society. It is necessary to make sure that banks indeed function well and are a stable element in the financial markets. One could argue that even without any government influence on banks, moral hazard would be an issue because in the end (large) banks are of that importance that they are too large to fail. Bank managers would realize this and behave accordingly by taking more risks. However, supporters of the nationalization of banks implicitly assume that government bureaucrats are better able to run a bank than private managers. But would this really be the case in the end? Riskless behaviour is often not earning the highest profits, even though it must be borne in mind that the effects of too much risk-taking can turn out even worse - as the recent crisis has shown. Governments are not all-powerful, and increasing political influence would probably not lead to better economic outcomes. In my view, the worst consequence of the financial crisis is that once again the common people pay the bill: while bank managers are earning sky-high bonuses, they are paying large percentages of their taxes to bail out these banks which collapsed as a consequence of mistakes made by these same managers. If more government control is needed to avoid such unlogical and essentially unfair practices, so be it.

But how do our fellow students actually look upon this phenomenon?

The nationalization of banks is not a desirable phenomenon. However, in this financial crisis it was necessary and inescapable. If the Dutch government didn't help ABN Amro and other banks, they could be bought up by for example the Deutsche Bank. I think it is a good thing to have a couple of banks in your country that is not in hands of foreign banks. Unconsciously, a Dutch bank gives you a more reliable feeling.

Anonymous

In my opinion it is a bad thing that governments from some countries nationalize their banks. From an economic point of view, these banks should go bankrupt. It is not a task for the government to interfere in the banking sector. The banks themselves are responsible for the bad financial position they are in. They took enormous risks for obtaining more capital and profit and they knew the risks of their investments. In a market with competition, companies which do not function optimal should go bankrupt. So in my opinion nationalizing banks is a bad thing.

Aniel Ganga
Bachelor Economics & Business, UvA

•

Christa Verhoek is 25 years old and in her Master of International and Monetary Economics.

Belangen afwegen... daar weten wij alles van.

Hoe los je schijnbaar tegenstrijdige zaken op? Liever een biertje drinken met je vrienden of toch maar het tentamen voor morgen leren? Het lijkt misschien een makkelijke keuze, maar welke kant je ook kiest, beide kanten hebben gevolgen. Dilemma's oplossen is bij het Rijk alledaagse kost. Je bent steeds weer bezig met het verenigen van belangen en het samenbrengen van (ogenschijnlijke) tegenstellingen, op elk terrein, voor de hele maatschappij. Bij het Rijk kun je dus alle kanten op. Zowel tussen de ministeries als binnen de ministeries. De beleidsterreinen bij het Rijk zijn enorm gevarieerd: veiligheid op straat, afvalbeheer, wachtlijsten, internetcriminaliteit, klimaatverandering, voedselveiligheid, infrastructuur en nog veel meer. Er werken onder meer economen, accountants, auditors, bedrijfskundigen, beleidsmedewerkers, controllers en financieel specialisten. Nieuwsgierig? Kijk dan op onze website wat je mogelijkheden zijn, bijvoorbeeld bij 'stages/afstuderen' of 'vacatures'. Of word jij een van onze nieuwe rijkstrainees?

Werken bij het Rijk. Als je verder denkt

www.werkenbijhetrijk.nl

Rijksoverheid

Duisenberg school of finance

New thinking in finance

Text: Melissa Ruggles

The story behind Duisenberg school of finance (DSF) is an exceptional one. DSF is venturing a new path in financial education, bringing both real world pragmatism and top intellectual insights to its students through an unprecedented synergy between industry and academia. DSF is an educational institution that focuses on producing tomorrow's top echelon of financial experts. Experts who are financial masterminds, but also grounded, dynamic leaders. Experts who are readily prepared to move from the classroom to the boardroom. Experts who can apply 'new thinking in finance' to discover innovative real market solutions for real market issues.

Founding partners

The past years' global economic crisis and financial market calamities clearly indicated the need for change in financial thinking and approaches. In response, Dutch academic institutions and leading international corporations in the Netherlands joined together to find and develop a solution. Their shared vision was to create a single, distinctive private financial academic institution that would pave the way in creating 'new thinking in finance' – a way of thinking that integrates the latest financial industry knowledge and developments with acute intellectual foresight.

World Class Faculty

DSF attracts leading finance, economics and business academics as permanent teaching faculty, visiting professors, guest lecturers and advisors. Not surprisingly, DSF faculty are affiliated with the world's top universities, conducting cutting-edge financial and economic research, as well as advising the world's major corporations and governments on fiscal matters. In addition to academics, though, some of DSF's faculty are current or former executives from the financial industry. This combination of academic and industry knowledge in the DSF classroom forms the core of DSF's educational philosophy and is pivotal to preparing well-rounded, highly capable future financial leaders.

Admitting Only the Best

Meeting the minimum admissions requirements is only the first step in DSF's challenging application process. The Admissions Committee, comprised of professors, staff and industry experts, closely evaluate a candidate's combination of Knowledge, Skills and Attitude (KSAs) as presented in a candidate's application and a personal interview. Only the best, most well-rounded and motivated candidates from around the world are handpicked and invited to attend DSF. Only 30 students maximum are admitted to each programme. What is further noteworthy is that DSF goes above and beyond most educational institutions to provide admitted students guaranteed access to incredible funding opportunities, in the form of scholarships and a specially-developed loan scheme. The same criteria used to evaluate candidates for admission to the school are also applied in the awarding of scholarships.

Master's in Finance Programmes

DSF has 4 highly-specialised, intensive 1-year Master's degree programmes in: **Risk Management, Corporate Finance and Banking, and both a LL.M. and M.Sc. programme in Finance and Law.** In addition to the core courses, each Master's student is required to perform an internship, to write a thesis and complete the Duisenberg Leadership Programme (DLP). The DLP is designed to develop financial experts as experts who can also act and lead with integrity. The DLP includes courses, such as: Ethics, Professional Communication Skills, Incentives and Behavioural Finance, Financial Regulation, Economics of Risk, and International Corporate Governance.

In 2007, DSF was established. The corporate partners are: ING, NYSE Euronext, Houthoff Buruma, ABN Amro, De Nederlandsche Bank, AEGON, APG, RBS and SNS Reaal. The academic institutions are: RSM Erasmus Universiteit, VU Amsterdam, Tilburg Universiteit, Tinbergen Institute, and Universiteit van Amsterdam.

DSF Makes Landing that Dream Job in Finance a Reality

It is no secret that DSF graduates are strongly favoured by prospective employers, which is evident by its impressive placement records. The rigorous academic training – the teaching methods, demanding research ambitions and heavy emphasis on career development – effectively prepares graduates for employment in fields such as: risk management, consultancy, financial law, private equity, mergers and acquisitions, corporate reinsurance, investment banking, portfolio management, and more. Next to our sponsor companies, some examples of companies employing DSF graduates include: UBS, JPMorgan, Bain, Morgan Stanley, Barclays Capital and Goldman Sachs.

Symphony Building
Gustav Mahlerplein 117
1082 MS Amsterdam
+31 (0)20 525 8590
info@dsf.nl
www.dsf.nl

'Vorig jaar betaalde de Nederlandse overheid maar liefst elf miljard euro aan rente. Dat is meer dan de uitgaven aan het hoger onderwijs in ons land!'

interview

Jan Kees de Jager

FOTO'S Nicole Koedoeder

CV

Jan Cornelis de Jager wordt op 10 februari 1969 geboren in Kapelle. In 1990 rondt hij de Bachelor Business Administration aan de Universiteit Nyenrode af. Vier jaar later behaalt hij zijn doctoraal in sociologische economie en bedrijfseconomie aan de Erasmus Universiteit, waar hij in 1996 afstudeert in Nederlands recht. De Jager is in 1992 medeoprichter en algemeen directeur van Spectra Vision BV en vanaf 1997 van ISM BV (beide ICT-bedrijven die in 2004 fuseren tot ISM eCompany). Daarnaast is hij actief binnen het CDA. In februari 2007 wordt De Jager staatssecretaris van Financiën, vanaf februari 2010 demissionair minister en vanaf oktober datzelfde jaar volwaardig minister van Financiën.

TEKST Suzanne Ruwaard & Christa Verhoek

JAN KEES DE JAGER IS OP EEN ZEER UITDAGEND MOMENT FINANCIËEL LEIDER VAN NEDERLAND. EERST ALS STAATSSECRETARIS (VANAF FEBRUARI 2007), DRIE JAAR LATER ALS DEMISSONAIR MINISTER (FEBRUARI 2010) EN PER OKTOBER 2010 VOLWAARDIG MINISTER VAN FINANCIËN. TIJD OM EEN AANTAL VRAGEN TE STELLEN OVER ZIJN GEDACHTEN OMTRENT DE FINANCIËLE CRISIS EN MEER RECENTELIJK DE EUROCRISIS, IN HET BIJZONDER VANUIT DE NEDERLANDSE INVALSHOEK.

De minister oogt ietwat vermoeid. Geen wonder, als je bedenkt dat hij bijna dag en nacht, zeven dagen per week, bezig is met zijn overheidsambt. Naast de schulden crisis vraagt op het moment van het interview ook de politieke campagne van het CDA voor de verkiezingen voor de Provinciale Staten op 2 maart de volledige aandacht van de minister. Toch maakt hij tijd voor ons vrij om een aantal vragen te beantwoorden. Het wordt meteen duidelijk dat De Jager een makkelijk te benaderen persoon is. Dit past goed bij deze tijd waarin politici het volk moeten aanspreken en zich niet moeten opsluiten in een ivoren toren.

We vragen ons af of de minister soms wel eens tegenstrijdigheden ondervindt tussen enerzijds zijn eigen professionele economische standpunten en de partijpolitieke standpunten van het CDA. De minister zegt geen moeite te hebben met dit potentiële probleem, aangezien het CDA precies aansluit bij zijn economische voorkeuren. Deze bestaan uit een prudent financieel beleid, met een spaarzame overheid en met een oog voor de zwakkeren in de samenleving. Het CDA maakt het De Jager mogelijk om een strenge maar rechtvaardige minister van financiën te zijn.

Ondervindt u wel eens moeilijkheden met het verkopen van de noodzakelijke overheidsbezuinigingen aan de Nederlandse burger?

'Het is belangrijk om goed en duidelijk aan de burger uit te leggen wat enerzijds de oorzaak en anderzijds de noodzaak van de overheidsbezuinigingen zijn. De oorzaak is te vinden in de zware crisis waardoor de economie sterker gedaald is dan ooit tevoren in vreedstijd. We hebben in 2009 zelfs een krimp van de economie gezien die groter is dan gedurende de Grote Depressie van de jaren dertig. Het effect van deze enorme

crisis zullen we de komende jaren, en misschien zelfs wel de komende decennia, duidelijk blijven voelen. Het gevolg is dat het overheidstekort toeneemt. Enerzijds nemen de overheidsuitgaven toe in een recessie, anderzijds dalen de overheidsinkomsten. De noodzaak van de overheidsbezuinigingen ligt in het feit dat het overheidstekort moet worden ingedamd. Als we dat niet doen, zullen de overheidsuitgaven aan rentebetalingen alleen maar toenemen. We komen dan in een vicieuze cirkel terecht, waar we steeds meer rente zullen moeten betalen over een steeds grotere schuld. Vorig jaar betaalde de Nederlandse overheid maar liefst elf miljard euro aan rente. Dat is meer dan de uitgaven aan het hoger onderwijs in ons land. Het is dus een enorm bedrag. Daarnaast zal het vertrouwen van de financiële markten in Nederlandse overheidsobligaties afnemen wanneer we een steeds hogere schuld krijgen. In een dergelijk scenario kunnen we niet meer zo voordelig lenen zoals we nu doen. Kortom, ik leg aan de mensen uit dat het beter is om nu de overheidsuitgaven te verminderen om al deze negatieve effecten tegen te gaan. We mogen de last van een grote overheidsschuld niet bij toekomstige generaties leggen. We kunnen niet op de pof leven. Als ik het zo uitleg, begrijpen de mensen wel dat dit het beste beleid is.'

Ik kijk vol vertrouwen naar de toekomst van de euro. Natuurlijk zijn er ook zorgen, maar de Europese ministers van financiën zijn vol goede moed om een oplossing te vinden om de euro er niet alleen boven op te helpen, maar Europa sterker uit deze crisis te laten komen.

Is het Keynesiaans beleid niet een mogelijke oplossing voor Nederland? Het verhogen van overheidsbestedingen gedurende een crisis kunnen een positief effect hebben op private bestedingen. Dit kan ervoor zorgen dat de economie weer aantrekt en het overheidstekort afneemt.

'Het Keynesiaans beleid heeft een aantal nadelen, waardoor het niet verstandig is om een dergelijke economische politiek te voeren. Ten eerste is een land als Nederland zeer open en afhankelijk van het buitenland. Er bestaat een invoerlek: hogere (overheids)bestedingen vloeien weg naar het buitenland, op kosten van de Nederlandse belastingbetaler. Ten tweede zijn de non-Keynesiaanse effecten van overheidsbezuinigingen groter dan de Keynesiaanse effecten. De non-Keynesiaanse effecten zijn bijvoorbeeld een reductie in vertrouwen dat de private investeerders in de overheid hebben als gevolg van een hoger overheidstekort. Een ander voorbeeld van een dergelijk effect is het zogenaamde crowding-out effect: private investeringen zullen afnemen als gevolg van de concurrentie door de overheid op de kapitaalmarkten. Ten derde leidt een groter overheidstekort tot hogere premies die op de rente moeten worden betaald. Hier zien we weer die negatieve spiraal van steeds hogere rentebetalingen en een steeds hoger tekort dat hiermee gepaard gaat.'

U pleit voor meer en beter toezicht op banken en overheden om ervoor te zorgen dat zij hun financiën beter op orde zullen houden in de toekomst. Zo bent u voorstander van meer toezicht op De Nederlandsche Bank (DNB). Maar komt de politieke onafhankelijkheid van dit soort instituties niet in gevaar?

'Absoluut niet. Soms is de kritiek op de Nederlandse toezichthouders eenzijdig, in de zin dat toezichthouders over de hele wereld steken hebben laten vallen. De crisis is dan ook niet begonnen in Nederland, maar overgeslagen vanuit de rest van de wereld. We zijn op dit moment met veel nieuwe wetgevingen en maatregelen bezig om het toezicht op de financiële sector te verbeteren, onder andere met betrekking tot de governancestructuur van DNB. Ten eerste moet de Raad van Commissarissen meer toezicht houden op de toezichthouders. Ten tweede willen we de zichtbaarheid van de taakverdeling binnen DNB verbeteren. Op dit moment is er een directeur van het monetair beleid – die zeer onafhankelijk functioneert, een directeur voor het banktoezicht en een directeur die zich bezighoudt met toezicht over verzekeringen en pensioenen. Het doel dat wij nu nastreven en waar we ook mee bezig zijn,

is het upgraden van het toezicht over de banken. Het is de bedoeling om de toezichthoudende functie zichtbaarder te maken binnen DNB. Eén persoon moet de primus inter paris worden – hij zal de eerste verantwoordelijke zijn voor het gehele toezicht.'

Maar hebben dit soort initiatieven – hoe goedbedoeld ze ook zijn – uiteindelijk wel echt nut? Kunnen we hiermee een volgende crisis voorkomen?

'Deze crisis hadden we in principe niet kunnen voorkomen, aangezien die is overgewaaid vanuit andere delen van de wereld. Maar wat we wel kunnen doen, is lessen trekken uit de crisis. Want ook in Nederland zijn er wel degelijk fouten gemaakt, denk bijvoorbeeld aan DSB. Zowel wetgeving als governance kunnen worden verbeterd. Om een voorbeeld te noemen: de wetgeving omtrent juridische aansprakelijkheid moet duidelijker worden. De toezichthouder moet een interventiebeleid kunnen voeren en dus voldoende kunnen ingrijpen. Het is dan natuurlijk wel belangrijk dat de schatkist hier geen schade van ondervindt. Op dit soort gebieden valt er nog genoeg te verbeteren.'

U bent tegen excessieve bonussen in de Nederlandse bankensector. In hoeverre heeft een versobering van de bonussen invloed op de concurrentiepositie van de banken in Nederland?

'Ik vind het belangrijk om enerzijds een interessant vestigingsklimaat te creëren zodat jonge mensen interesse tonen om in Nederland aan het werk te gaan en anderzijds om de bonussen te matigen. In andere sectoren trekt men ook goed gekwalificeerde mensen aan, zonder dat er sprake is van excessieve bonussen. Dus waarom zou de bankensector wel zulke hoge beloningen moeten geven? Het gevaar van een dergelijk beleid is natuurlijk wel dat er een brain drain zal ontstaan, waarbij de beste mensen vertrekken naar het buitenland om daar meer geld te verdienen. Ik denk niet dat de beste mensen daadwerkelijk naar het buitenland zullen vertrekken. Nederland kent een groot aantal positieve vestigingsplaatsfactoren waardoor het aantrekkelijk is om hier te werken. Het gaat mensen niet alleen om het salaris en de bonussen, maar ook om factoren zoals veiligheid en de aanwezigheid van voorzieningen. Nederland blijkt een van de prettigste landen te zijn om in te leven. Dat feit trekt ook mensen aan. Natuurlijk is het daarnaast belangrijk om concurrerend te blijven. Dat is ook precies de reden waarom we de variabele beloning niet

moeten afschaffen. Het is wel noodzakelijk om de bonussen te koppelen aan concrete prestaties, waarbij niet alleen het kortetermijnwinstbejag in het oog moet worden gehouden, maar ook duurzaamheid op lange termijn.'

De eurocrisis – een andere grote crisis waar minister De Jager dagelijks mee te maken krijgt. Hoe ziet hij de toekomst van de euro?

'Ik kijk vol vertrouwen naar de toekomst van de euro. Natuurlijk zijn er ook zorgen, maar de Europese ministers van financiën zijn vol goede moed om een oplossing te vinden om de euro er niet alleen boven op te helpen, maar Europa sterker uit deze crisis te laten komen. Zoals ik al eerder aangaf, ben ik een strenge minister van financiën. Lidstaten moeten budgettair gedisciplineerd zijn en hun concurrentiekracht vergroten. Hier moeten we duidelijke afspraken over maken. In de media en in de politiek is er vooral veel aandacht voor het noodfonds, terwijl dit het minst belangrijke onderdeel vormt van het totaalpakket aan maatregelen die we nemen. Het is ook belangrijk om te relativeren: gemiddeld heeft Europa een lagere overheidsschuld en een lager tekort dan het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en Japan – de drie andere grote valutazones in de wereld op dit moment.'

Deze crisis hadden we in principe niet kunnen voorkomen, aangezien die is overgewaaid vanuit andere delen van de wereld. Maar wat we wel kunnen doen, is lessen trekken uit de crisis. Want ook in Nederland zijn er wel degelijk fouten gemaakt.

Maar zoals de meeste andere media gaan wij toch nog even in op dit noodfonds, in het leven geroepen door de Europese Unie (EU) en het Internationaal Monetair Fonds (IMF). Geeft de oprichting van het fonds niet een signaal af aan de financiële markten dat een dergelijk fonds blijkbaar nodig is, waardoor het vertrouwen in de euro verder afneemt?

'Sinds 1944, bij de oprichting van Bretton Woods, is er al een noodfonds – het IMF in dat geval. In Europa wordt dit noodfonds op het moment alleen gedupliceerd. Slechts onder heel strenge condities krijgen lidstaten in moeilijkheden kortetermijnleningen uit dit fonds. Elke maand wordt er opnieuw bepaald of het land voldoet aan al onze eisen, zoals budgettaire discipline. Het fonds is een laatste redmiddel. Door middel van de maatregelen die we in het leven roepen die ik eerder noemde, zal het hele fonds in de toekomst hopelijk niet meer nodig zijn.'

Pleit u voor het invoeren van Europese obligaties met een renteniveau dat het gemiddelde risico van alle euro-landen bevat?

De minister zegt stellig: 'Nee. Ik heb zowel een principieel als een praktisch bezwaar tegen dit idee. Ten eerste zijn er onvoldoende afspraken op dit moment binnen Europa om landen af te rekenen op hun budgettaire beleid. Daardoor is de enige sterke prikkel voor landen om hun begroting op orde te houden de financiële markten. Maar door het invoeren van Europese obligaties met een gemengd risico wordt juist deze prikkel weggenomen. Mijn praktische bezwaar bestaat uit het feit dat sterke landen zoals Nederland en Duitsland meer rente zullen moeten betalen dan ze nu doen, wat de overheidsuitgaven voor ons alleen maar zal doen laten toenemen.'

Helaas roept de plicht voor de minister weer, waardoor wij veel van onze brandende vragen helaas nog niet hebben kunnen stellen. Terwijl wij ons opmaken om naar huis terug te keren, wacht de minister nog een lange avond vol werk om de Nederlandse economie in zo goed mogelijke banen te leiden. ●

Christa Verhoek is 25 years old and in her Master International and Monetary Economics.

Suzanne Ruwaard is 22 years old and a Master student of Industrial Organization.

article

What should we tax, and how much?

On tax efficiency and the effects of taxes on choice behaviour

TEXT Roel van Dongen

EVERY GOVERNMENT IS BOUND TO BE FACED WITH SPENDING COSTS. THEREFORE IT SEEMS INEVITABLE FOR A GOVERNMENT TO GAIN INCOME BY MEANS OF TAXATION. HOWEVER, IT IS MUCH LESS CLEAR WHICH EXACT METHOD OF GAINING TAX MONEY IS THE BEST. A CLEAR DEFINITION OF THE GOALS OF TAXATION IS NECESSARY TO MAKE A USEFUL COMPARISON BETWEEN DIFFERENT TAXATION SYSTEMS. THIS ARTICLE ATTEMPTS TO FIND THE OPTIMAL TAX METHOD FROM THE PERSPECTIVE OF EACH OF THESE GOALS. POLITICIANS MAY ALWAYS BE UNABLE TO MAKE TAXES MORE FUN, BUT THEY MIGHT JUST BE ABLE TO MAKE TAXES MORE EFFICIENT.

Before we are able to suggest the best tax method, an emphasis on what the goal of taxation exactly is, is needed. Let us first look at the utility function of politicians, and how they can try to maximize their utility. Different theoretical models suggest at least three things which politicians may want to maximize. A politician may want to maximize the total welfare of voters, they may want to maximize their own power or they may simply want to maximize the possibility of being re-elected.

Taxation is one of the most powerful instruments that politicians are able to use in order to reach their goal(s). In order to maximize its own power, the government may want to maximize the tax income. However in an attempt to maximize total welfare or the possibility of re-election, politicians may also want to minimize the efficiency losses caused by market distortions. Moreover, politicians may want to use of taxes in order to affect the choice behaviour of citizens and the distribution of income. This could be a solution for problems concerning externalities and collective action problems.

Maximizing tax income

The first goal of taxation that comes to mind is maximizing tax income. It's easy mathematics: The more tax money politicians are able to raise, the more money they can spend on their policies. The intuitive idea is that you can increase tax income just by setting higher tax rates. But if increasing tax income really is this simple, why don't all governments just set their tax rates up to (almost) 100 per cent and so gain all the benefits from production and transactions?

Government do not set taxes up to 100 per cent because reality is much more complex. In fact such high taxes will probably not raise much money at all. Let me explain this by looking at the taxation process as a multi-period game played by the government and its citizens. Although an increased tax rate will increase the absolute tax income directly in the first period, it may decrease the tax income in later periods. For example, an increased income tax will lower the amount of money a

citizen earns from labouring and can therefore be an incentive for him to work less. Key is not to neglect these kind effects of taxes on the actions of the citizens in later periods.

In general we can assume that taxation will diminish the incentive to do that what is being taxed. This assumption had been the starting point of the discussion about which tax rate would maximize tax income. The tax elasticity which determines the optimal tax rate can be illustrated with the Laffer-curve. Arthur Laffer was convinced that high taxes would not maximize tax income due to its incentive effects on production and tax evasion. As a member of the Economic Policy Advisory Board (PERAB) he was able to influence the Reagan administration in its decision to lower taxes. History tells us that these lower tax rates did not lead to a higher tax income, but this does not have to prove the Laffer-curve wrong. The income tax rate under the Reagan administration could easily just be on the left side of the maximum. If there is an optimal tax rate, a simple comparison between countries should help us find it. The country which has the highest tax income per capita, must be closest to this optimal tax rate.

Minimizing efficiency losses

Until now we have been focusing on the government's goal to maximize its own income. However for a democratic government it seems very reasonable to also take the effects of taxes on welfare into account. Given that some taxation will be needed, how can the government minimize the welfare losses created by the market distortions of such an intervention?

Intuitively it seems logical from an efficiency point of view to use as little different types of taxes and as low rate of tax as possible for a government to sustain. Not only will many different taxes lead to distortions that push the market equilibrium further away from its optimal outcome, they will also have strictly positive bureaucratic costs. More kinds of taxes and subsidies will lead to more administration costs and with a higher tax rate more expenditure on the prevention of tax evasion shall be needed. Given these positive costs of taxation, we can conclude that both taxing and subsidizing something at the same time is bound to be inefficient.

From a theoretical point of view, lump-sum taxation seems to be the solution for the efficiency loss minimization problem, given that taxes can not be zero. A lump-sum tax is a tax that raises a fixed amount from each entity, independent of the circumstances of the entity. Because every citizen will pay the exact same amount of taxes, the lump-sum tax will have no effect on the incentives for production and will therefore not contribute to an excess burden of taxation.

Weten wat je kan, begint met weten waar je naartoe wilt.

Inge Tjeerdsma
Senior Staff Audit FSO

Een succesvolle carrièrestart is meer dan een goede cijferlijst. Het begint met karakter en inzicht in jezelf. Ontdekken wie je bent, weten waar je naartoe wilt groeien én hoe je dat voor elkaar krijgt staat altijd aan de basis. Ernst & Young coacht jou actief op weg naar jouw succes. We bieden je volop kansen in de wereld van assurance, tax, transaction en advisory. Ontdek ze op ey.nl/carriere

ERNST & YOUNG
Quality In Everything We Do

If this lump-sum tax performs so well in theory, why do we rarely see it practice? There are several reasons for this phenomena, mainly because the lump-sum tax conflicts criteria as equality and the ability to pay. If a government needs to pay for all of its expenses only by the income of one lump-sum tax, the fixed amount that is taxed must be relatively high. The citizens at the bottom of the income range will not be able to pay such a high tax.

Although the criterion of equality is highly subjective and should therefore not be part of a discussion about efficiency, I want to note that there are possibilities to extend the neo-classical definition of efficiency: let us call a tax efficient when it minimizes welfare losses. From this definition we can subtract that an efficient tax is to be placed where it causes the littlest harm. Now we can conclude that the lump-sum tax is only the most efficient when some strong assumptions about utility function, like risk-neutrality, hold in practice. If we, for example, believe that a citizen with no money does not have the exact same value for one extra unit of money as a millionaire, we need to drop some of the assumptions that make the lump-sum tax welfare maximizing.

Given that a tax 'on the place where the littlest harm is done' is efficient, we can also use of this definition in our search for the products and actions that should be taxed according to the goal of efficiency. Theoretically these are the inelastic products and actions: their demand will barely decrease due to an increase in price. An example is cigarettes, many smokers keep buying them regardless of an increase in price. If the price of an inelastic good is increased, the negative welfare effect is typically a lot bigger.

Affecting choice behaviour

With the discussion about taxation 'on the place where the littlest harm is done' started, it is only a small step towards the last goals of taxes I'd like to discuss: the usage of taxes as a policy device to affect the choice behaviour of citizens.

As explained earlier, taxation diminishes the incentive to do/buy the action or item that is being taxed. Therefore, it may not be wise for a government to tax the income gained from labour or production, because production increases total welfare and is thus something the government may actually want to stimulate instead of dampen. However, almost all governments end up setting an income tax of 15 to 50 percent (1). Taxing income directly might be the easiest way to gain a lot of tax money, but from a behaviour effect perspective, there are better options available.

Theoretically it would be best if a government would only tax the activities and products it wants its citizens to do less, for example because of high negative externalities. If government decides to levy a tax equal to a products negative externalities, this is called a Pigouvian tax. In contradiction with a regular tax, a Pigouvian tax will actually raise total welfare because it makes up for the externalities which were not taken into account before, due to market imperfections. The government can, for example, use this instrument to discourage pollution by increasing its unit tax or encourage education by decreasing its unit tax.

However politicians need to be careful if these kind of taxes actually have the effect that they intended and do not have harmful side effects. If consumers and enterprises can find a

way to evade these taxes or to abuse the tax cuts, the tax will lead to welfare losses. For example, the tax rebate on mortgage interest in the Netherlands was implemented to encourage house ownership. However, in practice it may have increased house prices and is often used as a tool to decrease the total tax burden. Consumers tend to buy more expensive houses and get higher loans than needed because this enables them to cut their taxes.

Conclusion

In our search for the best method to tax, we have been faced with problems caused by the effects of taxes on choice behaviour. Because the government generally makes use of taxes for several conflicting goals it is very hard to distinguish which tax method and rate are optimal. Despite all of this, we have been able to detect possibilities for tax efficiency improvements, independently of the ranking of the goals discussed. Taxes above the Laffer-curve, taxes and subsidies that conflict and taxes which have high bureaucratic costs should at least not be implemented. In the future governments should certainly take these efficiency aspects of taxes into account in order to prevent unnecessary welfare losses. ●

Roel van Dongen is 21 years old, he is a Master student Economics.

Source

1- OECD, http://www.oecd.org/document/60/0,2340,en_2649_34533_1942460_1_1_1_1,00.html

We view professionalism as the product of excellent abilities and execution. We pride ourselves on it in everything we do. Being professional is about setting the highest standards of performance and wanting to excel. If you have the same standards, we would like to hear from you.

For our Analyst Program, NIBC is looking for university graduates who share our pursuit of professionalism. Personal and professional development are the key-elements of the Program: in-company training in co-operation with the Amsterdam Institute of Finance; working side-by-side with professionals at all levels and in every financial discipline is part of learning on the job.

We employ top talent from diverse university backgrounds, ranging from economics and business administration, to law and technology. If you have just graduated, with above-average grades, and think you belong to that exceptional class of top talent, apply today. Joining NIBC's Analyst Program might be the most important career decision you ever make!

Want to know more? Surf to www.careeratnibc.com.

Interested? Please contact us: NIBC Human Resources, **Frouke Röben**, recruitment@nibc.com. For further information see www.careeratnibc.com. NIBC is a Dutch bank that offers integrated solutions to mid-market clients in the Benelux and Germany. We believe ambition, teamwork, and professionalism are important assets in everything we do.

article

Participatory Budgeting: an attempt to broaden popular participation

TEXT **Claudia De la Huerta**

WHILE DRAMATIC PRO-DEMOCRATIC MOBILIZATIONS HAVE SPREAD WIDELY ACROSS THE ARABIC WORLD IN THE LAST FEW MONTHS, ESTABLISHED DEMOCRACIES SHOW LOW-LEVELS OF POLITICAL PARTICIPATION. THIS TREND, IN PART, REFLECTS AN INCREASING DISILLUSIONMENT WITH THE LACK OF INCLUSIVENESS OF REPRESENTATIVE DEMOCRACIES. AS SUCH, NEW ALTERNATIVES TO STRENGTHEN DEMOCRACIES HAVE BEEN PROPOSED AND INCLUDE PARTICIPATORY BUDGETING AS ONE OF THESE INITIATIVES.

Hands up

As its name suggests Participatory Budgeting is a political process by which citizens exert decision-making power on the budgetary process of a municipality or district. Although the organization of Participatory Budgeting experiences varies depending upon institutional design, most forms share some common elements. The local government often organizes a cycle of neighbourhood meetings throughout the year in which everyone can participate. In these meetings, information is shared about the budget of the municipality. Also, representatives are chosen to advance the interests of their district in larger regional assemblies. In this schema, two types of assemblies exist, the regional assembly and the thematic assembly. In thematic assemblies more general topics, which affect the community, are discussed. In regional assemblies discussions are centred on the municipal budget allocation for investment projects. Here, every participant has a strict limited

time to speak, during which, the speaker tries to convince the audience to support her or his proposed project. Municipal functionaries also take part in these debates by stating their opinion on technical matters. In some municipalities, a one day trip is organized for all delegates to visit neighbourhoods and areas of proposed projects. The most desirable projects are selected in the last assembly in a hand raising vote. When this process concludes, the mayor of the municipality incorporates the chosen projects into the budget plan of the municipality whose implementation is overseen by an elected council.

At the turn of the 20th century, a large proportion of the Brazilian rural population moved into the cities. Informal settlements appeared in the cities's outskirts and hillsides.

Made in Brazil

In a country marked by high levels of poverty and socio-economic inequalities, civil activism has been fueled by the fact that marginalized groups tend to be politically under-represented. At the turn of the 20th century, a large proportion of the Brazilian rural population moved into the cities. Informal settlements appeared in the outskirts of cities and hillsides. Soon the lack of infrastructure and the under-provision of basic services in these areas led marginalized groups to organize themselves insofar as trade unions, civic associations and neighbourhoods began to rally to improve their living conditions. In the midst of this turbulent political environment, increased levels of popular activity characterized the years preceding the military coup in 1964. Two social actors played a relevant role in encouraging civil activism, one of which was the fraction of the Catholic Church inspired by liberation theology. Liberation theology surged inside the Latin-American Catholic Church as a reaction against the widespread levels of poverty and highly unequal distribution of land in Latin American countries. The

goal of the movement was to achieve social justice by encouraging underprivileged groups to become politically active. More than 100.000 Ecclesiastical communities appeared in Brazil during this period. The second influential actor was Paulo Freire, an educator and theorist. He introduced the concept of 'conscientização' (consciousness) and proposed a pedagogy that empowers marginalized groups by conferring increased autonomy through education. Freire's activism had a large impact, resonating in the fields of education and political thinking.

The great levels of political mobilization that Participatory Budgeting generated captured soon the attention of political activists, academia and NGOs.

Although the military regime (1964-1985) repressed political activity, the 1970s witnessed a resurgence in social activism. For example, by the end of the decade there were more civil organizations in Rio de Janeiro than at any prior historical moment. With the return of democracy, an effervescent political atmosphere opened up new spaces for popular participation. Moreover, the Constitution of 1988 modified old institutional designs insofar as municipalities and state governments were granted more resources. These institutions were charged with the provision of basic services such as health care and education, while mayors were bestowed with almost unlimited power over the municipal budget. These expanded rights and powers made the governance system prone to corruption

and patronage at the local level. Despite this, the expanded powers gave mayors the freedom to introduce new forms of popular participation. In Recife, for example, two innovative programs were introduced: 'The Special Planning Zones of Recife' and 'The Mayor in the Neighbourhood'. At the same time São Paulo was introducing health councils, where citizens participated in reforming health care. It was Porto Alegre, however, where Participatory Budgeting was first introduced and with satisfactory results.

What led to the introduction of Participatory Budgeting in Porto Alegre? A contributing factor in Porto Alegre was its well organized civil society as the idea for Participatory Budgeting was not conceived from within government bodies. Rather, participation was demanded by individuals who were empowered by a strong culture and history of mobilization. Already by the 1950s, the Federation of Community Associations in Rio Grande do Sul (FRACAB) had enhanced political activism in neighbourhoods. Years later, the União de Associações de Moradores de Porto Alegre (UAMPA) proposed the direct involvement of citizens in voting on the allocation of municipal resources. Resultantly, Participatory Budgeting was introduced in 1989 by mayor Oliveira Dutra from the Partido dos Trabalhadores (Workers' Party), today's governing political party.

The debate over replication

There is consensus about the extraordinary outcomes of Participatory Budgeting in Porto Alegre. Participation has increased from 780 attendants in 1989 to more than 35.000 in 2000. Since its introduction, a great number of civil social associations have flourished in the city. More than 3.310 selected infrastructure works have been implemented between 1990 and 2004. Moreover, research on the redistributive effects of Participatory Budgeting in Porto Alegre suggests that the redistribution of public funds to the poor has taken place given the increased numbers of households with access to basic services.

The great levels of political mobilization that Participatory Budgeting generated soon captured the attention of political activists, academia and NGOs. Through direct representation not only participation could be enhanced but, also greater accountability. In the 1990s Participatory Budgeting was introduced in many other cities in Brazil. Skepticism spread however, once enough information was gathered to conduct comparative studies from other cities. In many of those cases the experience was a failure. In others there were positive results, but never comparable to that of Porto Alegre. These contradictory outcomes have generated a debate over the concept of citizenship and whether civil society can be empowered when determined institutional mechanisms exist. If it does, then the factors that strengthen a culture of political activism should be determined.

Findings from comparative studies identify common characteristics for the satisfactory outcomes of Participatory Budgeting. One such condition is the pre-existence of contentious civil organizations and a culture of civic activism. A second condition for success is that residents should have real decision-making power such that they can determine the allocation of a relevant fraction of public funds. Besides, there should exist provisions that enforce Participatory Budgeting decisions and make them binding. If the budget is modified or not implemented, as voted by the assemblies, then the process loses its credibility. A third factor contributing toward success is the ability of participants to learn from the process by increasing mobilization in neighbourhoods and effectively reaching agreements among themselves. This element fosters solidarity and cooperation among citizens. A fourth determinant is the specific type of interaction of political and civic society, as political antagonism clearly decreases collaboration among mayors and citizens. Lastly, Participatory Budgeting's bottom-up structure is crucial in ensuring that the decision-making process is carried out by the citizens.

Political theorists remain divided with respect to Participatory Budgeting's applicability outside Porto Alegre.

In comparison, the negative experiences or outcomes of Participatory Budgeting were caused by the reproduction of old practices such as patronage, which occurred when the process was introduced by the mayor with the intention to obtain political support or leverage. Likewise, the fact that Participatory Budgeting appears to be more successful when mayors work with citizens from the same political leaning undermines the democratic features of the process. Another reoccurring difficulty is getting people interested and motivated to participate in Participatory Budgeting processes.

Political theorists remain divided with respect to Participatory Budgeting's applicability outside Porto Alegre. Some argue that it is impossible to replicate the context specific setting that shaped Porto Alegre's successful outcomes. For some Participatory Budgeting, therefore, should be regarded as an example of political innovation from which categories of good

practices can be learned. Another view holds that the introduction of Participatory Budgeting in less favourable political environments might work out when it is possible to affect the political culture. If the latter is possible, it would give ground supporting this political design and implementation in other places. Despite the increased publications about this topic, to date there are no conclusive findings about the feasibility of successfully replicating Participatory Budgeting.

The potential for greater citizen participation is specially relevant in inegalitarian societies where low levels of social mobility deter underprivileged groups from effectively participating in politics.

Participatory Budgeting is a good idea insofar that it changes the mechanisms for political participation by closing the gap between citizens and their government. The problems encountered in some experiences with Participatory Budgeting cannot be disregarded, however, there are good reasons to believe more can be done to broaden the scope of citizens' interactions in politics. The potential for greater citizen participation is specially relevant in inegalitarian societies where low levels of social mobility deter underprivileged groups from effectively participating in politics. ●

Claudia De la Huerta (28) is student of the International Bachelor of Economics and Business.

References are available upon request of the author.

	YES	NO
I HAVE UNLIMITED AMBITION	☐	☐
I WORK HARD AND PLAY HARD	☐	☐
I DON'T CRACK UNDER PRESSURE	☐	☐
I HAVE EXCELLENT NUMERICAL SKILLS	☐	☐
I DON'T LIKE TO WASTE TIME	☐	☐
I THINK FASTER THAN MOST PEOPLE	☐	☐

IF YOU CAN ANSWER YES TO ALL 6,
YOU'RE READY TO TAKE THE REAL TEST.

WE ARE SCOUTING FOR **BRILLIANT** MINDS ONLY
START YOUR CAREER IN **TRADING** → APPLY AT WWW.OPTIVER.COM

optiver

column Joop Hartog

Ambtenaar???!!!

Ze keek me stomverbaasd aan. Ik had haar gevraagd of ze na haar afstuderen bij de overheid wilde werken. Alsof ik haar een onzedelijk voorstel had gedaan. Zeker, een sexy internationale instelling als de Wereldbank of de OECD, daar viel over te denken. Maar bij de Nederlandse overheid? Die gedachte was bij haar nog niet opgekomen. Jammer. Jammer om een paar redenen.

Dit themanummer gaat over economie en beleid. Kennelijk een onderwerp dat leeft. Maar dat beleid moet natuurlijk wel worden voorbereid, het moet worden bedacht, uitgevoerd en geëvalueerd. Dat kunnen politici niet zelf, dat is ook niet de bedoeling. Iemand moet de goede ideeën van de slechte scheiden en daar kunnen politici best wat hulp bij gebruiken, vooral ook binnenskamers. Het zou ook mooi zijn als ambtenaren van topkwaliteit kunnen bijdragen aan het herstel van het vertrouwen in de overheid dat door politici zo systematisch om zeep is geholpen. Maar misschien schrijft juist dat geschonden vertrouwen wel af om een baan bij de overheid te ambiëren.

Ik vind het misschien vooral jammer als burger. Ik zou graag worden bediend door een goede en competente overheid. Er zijn veel wezenlijke taken voor de overheid, met groot maatschappelijk belang. Die kun je alleen goed uitvoeren met goede ambtenaren. Ik zou het prachtig vinden als onze beste afgestudeerden staan te trappelen om bij de overheid te werken, zodat die kan kiezen uit een ruim aanbod.

Zou er veel veranderd zijn in de voorkeuren tussen de generaties? In de jaren zestig en zeventig leefde duidelijk het idee dat het dienen van de publieke zaak een mooie taak is. Om het een beetje gedragen te zeggen: werken aan een betere maatschappij werd gezien als een mooie uitdaging. Dat sloot aan bij een sterk geloof in het vermogen van de overheid om als een technocraat de maatschappij te beheren. Als een ingenieur die alleen maar naar de juiste meterstanden hoefde te streven om de gewenste uitkomst te krijgen. Economen en sociologen als stuurlieden van het maatschappelijk welzijn. Van die simpele rechtlijnige visie zijn we wel teruggekomen. Waarbij "we" toch meer slaat op wetenschappers, opinieleiders en het volk zelf. Politici blijven voor elke verkiezing met grote stelligheid resultaten beloven die ze daarna nooit kunnen waarmaken. Als het cynisme jegens de overheid is toegenomen kan dat wel een gedaalde aantrekkelijkheid als werkgever verklaren maar het impliceert nog geen gedaalde behoefte aan goede ambtenaren.

Individualisering kan ook zijn bijdrage leveren. Als de collectieve dimensie minder belangrijk wordt en inspanningen vooral worden afgezet tegen materiële baten komt de overheid ook lager in de pikorde te staan. Hier heeft de overheid het ook wel bont gemaakt met een dom salarisbeleid. Niet alleen door een drastische bezuiniging op salarissen in het onderwijs nooit meer ongedaan te maken, maar ook door een plafond op salarissen aan de top te zetten. Ik ben er van overtuigd dat

de Balkenendenorm (niemand verdient meer dan de minister-president, zo'n 180.000 euro) schadelijk is voor de productiviteit en de kwaliteit. Als je boevenvangers beduidend minder betaalt dan de advocaten van de boeven verdienen, waar gaan de beste dan mensen heen? Als een topmanager van de belastingdienst een geolied incassobureau maakt verdienen je een paar ton extra aan salaris toch zo terug?

Ik denk dat de overheid het meeste last heeft van het stoffige imago van bureaucratie en parafencultuur: geen ruimte voor initiatief, onafhankelijkheid en creativiteit. Ik weet niet eens in welke mate dat waar is, maar het lijkt me volstrekt onnodig (zowel qua imago als feitelijke situatie). Juist in intellectueel opzicht liggen er genoeg uitdagingen op het bordje van de overheid om een spannende uitdagende werkomgeving te bieden.

Inzet voor de publieke zaak sluit heel goed aan bij de oorsprong van economie als "political economy": de wetenschap die verstandige beleidsadviezen moet afleveren. Ik ben indertijd benoemd als hoogleraar Staathuishoudkunde: de vaardigheid om het huishouden van de staat op orde te houden. In de loop der eeuwen is het vizier wel wijder geworden dan het adviseren van de vorst maar het dienen van het volk is nog steeds een nobele taak. Misschien wel nobeler dan alleen de belangen van de nobelen dienen.

Het zou vast ook helpen als de term ambtenaar, met al zijn suffe associaties, wordt opgedoekt en als de overheid gewoon een commercieel-cosmetische operatie opzet om een nieuwe benaming in te voeren. In het Engels is een ambtenaar een "civil servant" en dat dekt de lading al veel beter. Een term die ook met meer prestige en status kan worden aangekleed. Maar een goede benaming is me nog niet te binnen geschoten. Iets voor een prijsvraag? •

From the Sefa boardroom

Dear Rostra reader,
Exams of the third block have just taken place, and we hope it all went fine! If so, now is the time to think about your plans for the new year. Next month two great Sefa projects will start that can be organized by you! Have you ever thought about organizing a study trip or a research project? About broadening your horizon by crossing borders with your fellow students? Then apply for Sefa Study Trip (right at this moment, by the way, thirty students are in Istanbul for this year's edition of the study trip) or Sefa Research Project! Please look further on this page for more information about committee applications.

But let's also not forget to look at the months behind us. The Amsterdamse Carrière Dagen took place, and we had some great and inspiring guests in Room for Discussion. You will find more information further on.

Finally, in the week from **9 till 13 May**, elections are held for the student council. And of course, Sefa will participate! Our ties with this faculty go back to 1922, and over the years we have gained quite some expertise as to where things on the faculty can become even better. So if you are in doubt about parties, choose for a trusted name and vote List Sefa.

On behalf of my board, I wish you all the best in the final block and hope you will have a great springtime!

Hederik de Vries
Chairman Sefa board 2010-2011

Looking back

ACD
From February 28 till March 3 the sixteenth edition of the Amsterdamse Carrière Dagen took place. More than 1000 students and 64 companies were present during this four-day lasting event at Regardz Meeting Center Zilveren Toren! Cases, trainingsessions, presentations, dinners, lunches and interviews were used to bring students in contact with most renowned companies. At the end of the day, the drink gave the students the opportunity to sit down and relax, share experiences and have an informal talk with the recruiters. After four days we were very happy to see a lot of enthusiastic and inspired students.

The committee has succeeded in bringing this event to an even higher level. Therefore we would like to thank Cornelis, Semra, Yvette, Florian, Michiel, Rob, Nienke, Stanley, Iris and Maranne.

Room for Discussion

Room for Discussion received some great guests in February and March. First in turn was opposition leader Job Cohen, who told us about his concerns about current government policy. A week later, on the contrary, finance minister Jan Kees de Jager invited us to defend his policy and to share his views on the current crisis in the EU. This was further elaborated a week later by Nout Wellink, president of the Dutch Central Bank, who also gave away the scoop that he is interested in a job as president of the European Central Bank. In the last week of February, Jeroen van der Veer (ex-CEO of Shell) was our guest. He told us about oil prices and the current turmoil in the Middle East. Did you know that he met Libyan leader Moammar Gaddafi in person?

On **May 11th at 11am**, another prominent guest will show up: Gerrit Zalm, former minister of finance and now CEO of state-owned bank ABN Amro. For more information, visit www.roomfordiscussion.com.

Looking ahead

Vote Sefa!
From the **9th till the 13th of May**, student council elections are held on the faculty. Of course, Sefa will join!

We do this because students and their shared interests are important to us. Already in 1922, Sefa's predecessor SEF was a representative of student interests. As we have thus been closely involved with happenings at the faculty for a long time, we know what you as a student want. This is reflected in our party slogan 'truly FEBulous', which expresses our long and close relationship with the faculty.

For the year 2011-2012, List Sefa is represented by:

1. Birk Jonker
2. Marko Virkebau
3. Marije Duijn
4. Joren Verkade
5. Victoria Ous
6. Monique Bastiaansen
7. Adriaan Bron
8. Hederik de Vries

Calendar

- April 17th** Application deadline Dutch Inhouse Tours
- April 15th till April 21st** Sefa Study Trip in Istanbul
- April 21st 17.00h** Sefa drink in Café De Krater
- April 19th** Roel Janssen and Ewald Engelen in Room for Discussion
- April 27th** One Day Accountant
- May 2nd** Application deadline Sefa Study Trip/Sefa Research Project 2012
- May 6th till May 8th** Batavierenrace
- May 9th till May 13th** Student council elections (Vote for List Sefa)
- May 11th 11.00h** Gerrit Zalm in Room for Discussion
- May 11th 23.00h** Sefa Party
- May 19th** Room for Discussion theme session on Ethics & Banking with Jaap Winter and Peter Verhaar
- May 20th till May 22nd** Sefa Active Members Weekend
- June 1st 19.00h** Sefa General Meeting

Want to know more about the world of accountancy?

On the **27th of April** 'One Day Accountant' will take place, an event to get in touch with the accountancy business. During this day you get to know the lives and career paths of starting and experienced accountants. You will work on an interesting case, participate in a quiz and have a speed date with all the companies during which several aspects of the work of an accountant will come along. At the end of the day, each participant should have a clear view of what an accountant does.

Five of the biggest and well-known accountancy firms will join the day: BDO, Deloitte, Ernst & Young, KPMG and PwC. For more information, check the Sefa website! Note that for participants, fluency in Dutch is required.

Broaden your horizon in one of our 'going abroad' committees!

Do you want to organize a large and exciting project while at the same time broadening your international horizon? Then join the committees of Sefa Research Project 2012 (16h/week) or Sefa Study Trip 2012 (8h/week)!

Sefa Study Trip 2012

Spring 2012: a group of 30 students goes for a week to a European city, visiting companies, universities and cultural hotspots! Are you the one who chooses the destination and does the organization? Starting this June, you will, in a group of six motivated committee members, prepare a trip within Europe for 30 ambitious students. You contact companies and universities, make a program and look for the best participants. Are you up for this challenge? Then send your motivation letter and CV before the **2nd of May** to hr@sefa.nl.

Sefa Research Project 2012

Sefa Research Project is one of our largest activities. Each summer, a group of about 16 students will conduct research for companies in a developing country. Next summer, for example, the destination is India. In the years before the destinations were South Africa and Indonesia, among others. Do you want to organize the Research Project of 2012 by choosing a destination, selecting suitable participants and working on a lot of company contacts? Then send your motivation letter and CV before the **2nd of May** to hr@sefa.nl.

For more information visit www.sefa.nl/vacancies or come to our open drink on **April 21st** at 5pm in Café De Krater.

**Of weet jij een
betere plek voor
het echte werk?**

www.werkenbijpwc.nl

pwc

© 2011 PricewaterhouseCoopers B.V. (KvK 3412089) Alle rechten voorbehouden.

not required, but recommended

In the series 'Not required, but recommended' the Rostra Economica reviews a book which is not a part of your lecture readings, but which is very interesting to read.

Business, politics, and society an anglo-american comparison

By Michael Moran

TEXT Tom Leupen

Is it possible to describe both business and democracy? Michael Moran thinks he can disentangle these topics, despite their intertwining existence. Instead of covering the world model that exhibits too many differences based on cultural diversity, Moran focuses on the core of the anglo-american world: the UK and the US.

After a rather less exciting chapter on the way, the writer approaches the relationship between politics and business from different perspectives (democracy, business and lobbying), the story finally starts to unravel as a intriguing narrative on the complicated relation between business and politics.

In the following historical chapter there are some interesting facts of which few people are aware. One of them is the former magnitude of the Liberal Democrats in Britain. Just before World War I, it were the Conservatives and Democrats, whose success was due to their close ties with the industrial business, that ruled the country. Due to dissension on how to cope with the War, the votes of the Democrats fell sharply. Another wrong notion is that Labour has always been a factor of importance in British politics, but this is not the case either. Only since that time (that the LibDems fell), Labour became the new large opponent of the Conservative Party. Having its roots in the business elite, the Conservatives were the businessmen's representatives. And until the advent of New Labour, the Labour led by Tony Blair and later Gordon Brown, Labour was tightly biased towards the working class. But New Labour changed this situation dramatically by starting to support businesses, which minimized the fundamental difference between the two major parties.

Moran gives plenty of differences and similarities between the UK and the US in the following chapters. Among the most beautiful arguments on those differences, he poses that in the UK business had preceded democracy and that the reverse had happened in the US. As an result, the existing business in Britain at the moment of general democracy was able to keep control. In America, however, the consumer and the voter were greatly benefited by the emergence of democracy: the customer became king.

not required but recommended

Another striking difference is the location of the businesses. In the US many firms were scattered, unlike the UK in which a great majority were located in Greater London. This obviously had a major impact on the regulations in both countries.

A difference that is fundamental in the situation of how firms interact with their governments, is the lobbying industry. The American companies were generally small-sized and made early use of professional lobbyists. The British firms did not bother hiring the services of pros, since the politicians lived 'around the corner'.

Due to the large distances to Washington and Washington's inability to discuss with a great number of firms simultaneously, small firms have very little influence on the federal government. Instead, the multinationals are in control. They are much more able to exercise their power, since they are able to buy expensive lobbyists who are not affordable for the small firms. Defending their interests is a highly difficult task for scattered Small and Medium Enterprises. But an increase in business size does not only imply advantages, but according to Moran there are major drawbacks like greater reputational damage in case of misbehaviour.

Because the word 'society' is part of the title, one expects society to be a important theme. But actually, there are few situations in which society is involved, except for the declining participation in political parties. It is tempting to believe that this word is added to the title to sell the book better. Especially because it completes the threesome that generally benefits sales.

Moran's writing style exhibits a remarkable twist, after the first introductory chapter, by changing from unnecessary formality to liveliness. Along with the liveliness, the readability is greatly enhanced. This change is mainly due to more frequent use of recent quotes and extraordinary facts such as the following one.

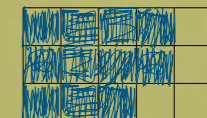
Although the British supermarket industry was heavily protected, the then Prime Minister Tony Blair allowed Wal-Mart to take over a supermarket chain without a critical eye. The fact that Wal-Mart was misspelled in the minutes of the acquisition, emphasizes his indifference.

Some facts are less surprising, such as the effects of Obama's campaign had on the electorate, but Moran has a true gift to compensate for this by describing those political shifts and events in a fascinating manner. ●

Tom Leupen is 19 years old and in his second year of the Bachelor Econometrics and Operations Research.

Title **business, politics, and society**
Author **Michael Moran**
Number of pages **171**
First published **2009**
ISBN **9780199202560**

Quality
Readability
Actuality

LET'S MAKE FENG'S WASHING EVEN CLEANER.

COMMERCIAL GRADUATES WANTED TO HELP MEET THE ENERGY CHALLENGE.

What's the secret to a cleaner wash? It could be natural gas. When used to create electricity, it's the cleanest-burning fossil fuel. Shell is helping to deliver natural gas to more countries than any other energy company. This includes China, where the fast-growing economy needs cleaner energy. Whatever your role at Shell, as part of a diverse, international network comprising some of the finest minds in the business, you'll be helping to power people's lives around the world for generations to come. Can you apply a creative mind to some of the world's biggest energy challenges? Find out more and apply at www.shell.com/careers

BE PART OF THE SOLUTION.

Shell is an equal opportunity employer

'Als er nu nog eens een DSB groot wordt, dan ligt het aan ons. Dat mag echt nooit meer gebeuren.'

interview Hans Hoogervorst

ROSTRA KON AANSCHUIVEN BIJ HANS HOOGERVORST, DE BESTUURSVOORZITTER VAN AUTORITEIT FINANCIËLE MARKTEN (AFM). DE AFM IS EEN JONGE ORGANISATIE DIE SAMEN MET HOOGERVORST VEEL HEEFT MEEGEMAAKT. DE VOORZITTER STAPT ECHTER KOMEND JAAR OP OM VOORZITTER TE WORDEN VAN DE INTERNATIONAL ACCOUNTING STANDARD BOARD. SAMEN MET ROSTRA KIJKT HOOGERVORST TERUG OP DE BEWOGEN JAREN BINNEN DE AFM.

TEKST Berre Simonse en Bart Hoffmann

Hoe heeft de AFM zich de afgelopen jaren ontwikkeld?

Wij bestaan pas sinds 2002 en zijn voortgekomen uit het beurstoezicht, Stichting Toezicht Effectenverkeer. Wij doen nog steeds beurstoezicht, maar wij doen nu veel meer. Bij het beurstoezicht kijk je of mensen niet met voorkennis handelen. Het beurstoezicht komt op voor de belangen van de gewone belegger. We brengen op tijd de informatie van bedrijven naar buiten. Daarnaast is onze belangrijkste tak van sport op dit moment ons toezicht op de kwaliteit van de financiële dienstverlening. Wordt de consument op de financiële markten goed geholpen? Krijgt de klant niet een te hoge hypotheek aangeboden? Worden er geen onnodige financiële producten aangesmeerd? Dat is het type vragen dat wij stellen. Waar we ons ook mee bezig houden is het toezicht op accountants en de financiële verslaggeving. We hebben onlangs een rapport uitgegeven waarin we behoorlijk wat kritiek hebben geuit op het werk van accountantskantoren. Bij het toezicht op de financiële verslaggeving kijken we of bedrijven een eerlijke voorstelling van zaken geven als ze hun jaarverslag openbaren. Samengevat zijn wij de beschermer van de consument en de belegger op de financiële markt. Waarom is dat nou nodig? Als ik een auto koop is er toch ook geen AFM voor auto's? De politiek heeft echter gevonden dat het nodig was, omdat financiële producten vaak heel erg ingewikkeld zijn, heel moeilijk te doorgronden voor de consument. Als je een auto koopt weet je toch wel redelijk of het een goede of een slechte auto is. Er zijn bijvoorbeeld nog wel mooie en lelijke auto's, maar weinig echt slechte auto's meer, omdat de consument daar hele goede keuzes in kan maken. Bij financiële producten is dat toch moeilijker. Ook omdat je een financieel product maar heel zelden koopt. Een hypotheek koop je niet elk jaar of elke vijf jaar, dat doe je misschien één of twee, hooguit drie keer in je leven. Je mist dus ook ervaring. Je zit er heel lang aan vast, dus als het misgaat dan kan het ook goed misgaan, kijk maar naar de DSB. Dat is de reden dat de politiek heeft besloten dat het van belang is dat er een organisatie is die toezicht houdt op de financiële markten. We zijn in de loop der jaren flink gegroeid. Nu hebben we een stabiel aantal werknemers, 500 man. Ik ben hier nu bijna drie en een half jaar voorzitter. Toen ik hier kwam waren we aan het eind van de groeifase. De eerste jaren waren nodig om de wetgeving eigen te maken. Dat heeft veel tijd gekost. Die kennis was aanwezig toen ik kwam. Ik heb me geconcentreerd op het stroomlijnen van de organisatie, dat we wat slagvaardiger werden. Dat kun je ook wel zien, we zijn steeds meer boetes gaan uitdelen, we zijn steeds strenger gaan optreden. Ik denk dat we wel een pittig imago hebben opgebouwd door al die maatregelen.

Wat is nu het belangrijkste aandachtspunt van de AFM?

Het rapport over bijvoorbeeld accountancy kwam erg hard aan en wordt veel besproken in accountancykringen. Maar als wij bijvoorbeeld regels voor hypotheekverstrekkingen aanscherpen, dan is dat iets waar door de hele maatschappij over wordt gesproken. Op het moment is ons toezicht op de kwaliteit van de financiële dienstverlening het meest maatschappelijk gevoelig. Na de affaire met de DSB is er natuurlijk onderzocht of wij ons werk wel goed hadden gedaan, omdat de bank uiteindelijk toch ten onder is gegaan. Wij zijn gelukkig goed uit het onderzoek gekomen. De reden dat de DSB zo ver heeft kunnen gaan met al die praktijken is dat toen zij groot aan het worden waren, de AFM en veel wetgeving er

CV Drs. J.F. Hoogervorst

Geboren: 19 april 1956 te Haarlem

- 1981** Doctoraal examen geschiedenis op UvA
- 1983** Studie internationale betrekkingen Johns Hopkins University, School of Advanced International Studies (SAIS)
- 1983-1986** Banking officer bij de National Bank of Washington
- 1986-1987** Beleidsmedewerker internationale monetaire zaken bij het ministerie van Financiën
- 1988-1994** Beleidsmedewerker financiën bij de Tweede Kamerfractie van de VVD
- 1994-1998** Lid commissies Financiën, Rijksuitgaven en Europese zaken, plaatsvervangend lid commissies Buitenlandse Zaken, Sociale Zaken Volksgezondheid, Welzijn en Sport
- 1998** Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
- 2002** Lid Kamerfractie VVD
- 2002-2003** Minister van Financiën in het Kabinet-Balkenende I
- 2002-2003** Beheer van het ministerie van Economische Zaken
- 2003-2007** Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport in het Kabinet-Balkenende II
- 2007 - heden** voorzitter AFM

nog niet waren. Ik heb ook tegen mijn werkgevers gezegd: nu hebben we die wetgeving allemaal wel, dus als er nu nog eens een DSB groot wordt, dan ligt het aan ons. Dat mag echt nooit meer gebeuren. Wij kunnen niet alles in de kiem smoren, maar als er weer op zo'n grote schaal slechte producten of op een slechte manier producten worden verkocht, dan moeten wij ons wel sterk afvragen of we het goed hebben gedaan.

Ik denk dat we wel een pittig imago hebben opgebouwd door al die maatregelen.

Wordt de financiële wereld zo niet veel te ingewikkeld, zouden we niet terug moeten naar een basispakket van financiële producten?

Dat is wel iets wat wij alle financiële instellingen aanraden. In het verleden waren er ook heel veel producten. Dit gebeurde juist om niet al te veel inzichtelijkheid te creëren, waardoor je als instelling makkelijker je winstjes kon maken. Er waren bijvoorbeeld om de haverklap nieuwe spaarrekeningen die begonnen met een hoge rente, die na verloop van tijd stilletjes omlaag ging. Dan hoopte de banken dat de mensen zouden blijven met een lage rente, intussen gingen ze weer nieuwe klanten lokken met een nieuwe spaarrekening. Dan begon het weer van voor af aan. Ik sprak laatst met een bank

en die zei dat ze het aantal soorten spaarrekeningen teruggebracht hadden van 60 naar 6. We zien echt effect van ons werk. Banken realiseren zich nu ook, niet alleen door ons hoor, maar door het gehele veranderde maatschappelijke klimaat, dat ze er goed aan doen om het allemaal wat eenvoudiger te maken.

Hoe kiest u in de markt wat u moet onderzoeken?

Het is niet mogelijk alles te onderzoeken wat op de markt komt. Wij doen altijd aan risico-onderzoek. Wel onderzoeken wij alle reclame-uitingen. Dan zien we wat er nieuw op de markt komt. Als we dan het gevoel krijgen dat het wel heel erg ingewikkeld kan zijn, of riskant, dan gaan we daar eens beter naar kijken. Ik denk dat wij redelijk zicht hebben op wat er op de markt komt.

Samengevat zijn wij de beschermer van de consument en de belegger op de financiële markt.

Ook over hoogstaande personen in de financiële wereld mag u uitspraken doen. Waaraan moet een persoon voldoen om zo'n positie te bekleden?

Wij doen een toets voor instellingen waar wij een vergunning aan verlenen, dat zijn vooral beleggingsondernemingen. Er zijn eigenlijk twee vereisten waaraan je moet voldoen. De mensen aan de top moeten voldoen aan deskundigheidseisen en aan betrouwbaarheidseisen. Bij betrouwbaarheid moet je denken aan eventuele problemen met de fiscus, justitionele of strafrechtelijke zaken. Dingen waaruit blijkt dat je in het verleden serieuze misstappen hebt begaan. Waaruit dus blijkt dat je geen integer mens bent. Bij deskundigheid wordt gekeken of diegene de juiste opleiding heeft en de juiste ervaring om zo'n verantwoordelijke baan op dit vlak te kunnen doen.

Hoe verschilt het toezicht van het toezicht van andere toezichthouders zoals de NMa of DNB?

Als je hier niet dagelijks mee te maken hebt is het verschil inderdaad onduidelijk. Wij kijken naar het gedrag van de financiële instelling ten opzichte van de klant, of de instelling zich netjes gedraagt. Daarom noemt men ons ook wel de gedragtoezichthouder. De Nederlandsche Bank kijkt naar de financiële gezondheid van banken, verzekeraars en pensioenfondsen, of zij aan hun verplichtingen kunnen voldoen. Dat heet het prudentiële toezicht, de prudentie van zaken. De NMa is weer een hele andere tak van sport, die kijkt niet alleen naar de banken, die kijkt naar het hele bedrijfsleven of de concurrentieverhoudingen wel eerlijk zijn. Of er niet misbruik wordt gemaakt van een dominante marktpositie. Er zijn veel verschillen, maar we praten wel veel met elkaar.

De AFM ontstond dus door een gebrek aan toezicht bij de andere toezichthouders?

Er was een leegte en er was ook het gevoel dat het beter was sommige taken te scheiden. In het merendeel van de landen zijn de taken van AFM en DNB in één organisatie ondergebracht. Wij hebben dat doelbewust gescheiden gehouden, omdat er op korte termijn wel een conflict zou kunnen ontstaan tussen die twee toezichtstaken. Om een voorbeeld te

geven, je bent toezichthouder bij een bank en die bank staat er heel penibel voor, de bank heeft eigenlijk te weinig geld in kas. Daar maak je je als toezichthouder, DNB in dit geval, zorgen over. Als je tegelijkertijd ziet dat die bank allemaal problemen heeft met zijn consumenten, dan ben je niet heel erg geneigd om hem ook op die problemen aan te pakken. Dat kan dan namelijk wel eens tot claims leiden en die bank staat er al zo slecht voor. Daar waar veel taken in een organisatie ondergebracht zijn domineren de prudentiële taken. De consumentenbeschermingstaken raken dan ondergesneeuwd. Vandaar dat we hebben besloten deze verantwoordelijkheden te splitsen. Je ziet nu ook eigenlijk in de wereld een toenevende beweging in die richting. In Amerika, in het Verenigd Koninkrijk, in België gaat men allemaal over op een systeem dat lijkt op de onze. Ze noemen dat het twin peaks model, dus met twee pieken, de financiële piek en de gedragspiek. Ons gebouw is alleen wat minder hoog dan het van het gebouw van DNB.

Werkt u wel veel samen met DNB?

Heel veel, bijvoorbeeld de toetsingen van bestuurders op betrouwbaarheid en deskundigheid, dat doen we soms samen.

Ons gebouw is alleen wat minder hoog dan het gebouw van DNB.

Zou er dan niet alsnog een conflict kunnen ontstaan?

Dat is er wel eens, maar dan is het altijd zo geregeld dat een van de twee de doorslag geeft. Als we iets samen doen dan is het altijd de vergunninghoudende toezichthouder die de doorslag geeft. De banken hebben bijvoorbeeld primair een vergunning van DNB. Dus wanneer je een bankbestuurder hebt waar je samen naar kijkt en wij hebben het gevoel dat het niet helemaal goed is, maar zij zijn van mening dat het nog net kan, dan is hun mening doorslaggevend. Zij zijn uiteindelijk ook de zwaarst verantwoordelijke.

Wat doet de AFM internationaal?

Op dit moment heel veel. Ik ben voorzitter van IOSCO, de wereldfederatie van beurstoezichthouders. We vergaderen drie keer per jaar over de gehele wereld. Het kost veel tijd, maar het is heel nuttig, want ieder land doet zijn toezicht weer op zijn eigen manier en heeft weer met andere problemen te maken. Of juist altijd met gelijksoortige problemen en dan is het heel nuttig om te horen van collega's hoe zij dat nou aanpakken, je kunt elkaar nog eens een tip geven. Heel veel problemen zijn ook internationaal, bijvoorbeeld bij misbruik van voorkennis. Dit hebben wij in het verleden gezien bij een aantal overnames van Nederlandse bedrijven. Dan zagen we achteraf dat de koersen wel heel erg snel opliepen. Daar hebben we onderzoek naar gedaan en dat blijkt dan internationaal toch heel erg vertakt te zijn, dan moeten we heel veel met buitenlandse toezichthouders samenwerken om daar goed onderzoek naar te kunnen doen.

Wat zijn verdachte verschijnselen op de beurs?

Een scherpe opmars van de beurs zonder aanwijsbare reden is verdacht. Vooral als de dag erna blijkt dat men bijvoorbeeld samengaat. Dan weten we natuurlijk wel dat er gelekt is. Verdere frauduleuze praktijken zijn beleggingen die consumenten aangeboden krijgen die niet bonafide lijken. Dan treden we zo snel mogelijk op. Er worden toch altijd weer mensen genept. Bijvoorbeeld vastgoedbeleggingen in het buitenland. Dat gaat om forse bedragen, want wij hebben maar tot beleggingen van 50.000 euro bevoegdheden om vergunningen te vragen. Alles daarboven is vrij, dus dan gaat het vaak om meer dan 50.000 euro. Dan gaan mensen echt gruwelijk het schip in.

Waar wordt nu specifiek onderzoek naar gedaan binnen de AFM?

Er zijn altijd verdachte zaken, maar dat kunnen we niet allemaal in de krant zetten. Het merendeel van ons onderzoek gaat ook niet over verdachte zaken. We hebben bijvoorbeeld onlangs nog een diepgaand onderzoek gedaan naar de kwaliteit van de hypotheekverlening. Dan gaat het niet om frauduleuze praktijken, maar dan gaat het erom of de kwaliteit goed genoeg is. Wordt er goed genoeg op gelet dat mensen niet een te hoge hypotheek krijgen of dat ze geen onnodige verzekeringen erbij verkocht krijgen? We geven ook nog regelmatig boetes aan bedrijven als ze daar niet helemaal aan voldoen.

Is de geheimhouding van de onderzoeken belangrijk?

Uiteindelijk wordt het meeste van wat we doen wel openbaar. Als wij een boete uitdelen, dan wordt deze meestal wel openbaar. Als wij een keer een terechtwijzing doen aan een bank, dan maken we dat niet openbaar als dat gewoon opgevolgd wordt. Tijdens het onderzoek wordt het zeker niet openbaar gemaakt, want je weet niet wat er uitkomt. Het kan ook heel goed zijn dat je het fout hebt, dan wil je niet dat zo'n bedrijf in een kwaad daglicht wordt gezet. Het onderzoek moet heel zorgvuldig gebeuren, dus je bent al snel een jaar bezig met je onderzoek. Het bekend maken van een sanctie heeft wel een sterk preventieve werking. Als je door een rood stoplicht gaat en een boete krijgt, dan hoopt de politie dat die boete niet alleen effect heeft op die handeling, maar ook dat je de volgende paar keren wat minder snel door het rode licht gaat.

Wat is de invloed van de regering binnen de AFM?

Ten eerste maakt de regering natuurlijk de wetten. Dus als die zegt dat we ons ergens mee moeten gaan bemoeien dan hebben we daar rekening mee te houden. De verhouding met de politiek is wel belangrijk, maar als de wetten eenmaal gemaakt zijn en wij doen ons onderzoek op basis van die wetten, dan kan de regering niet vragen om bepaalde dingen wel en niet te onderzoeken. Daar hebben we dus heel erg veel onafhankelijkheid in. We zijn wat je noemt een zelfstandig bestuursorgaan. Uiteindelijk wel politiek geschapen met duidelijke bevoegdheden, maar met een grote autonomie in onze uitvoering.

Zou u daarnaast meer bevoegdheden willen krijgen?

Over het geheel genomen vinden wij dat wij genoeg bevoegdheden hebben, we vragen nog wel eens om wat kleinere dingen, maar de bevoegdheden zitten vrij goed in elkaar. Ik denk dat er in weinig landen zo'n goed geoutilleerde gedragtoezichthouder is als in Nederland. Nu moest dat ook wel, want we hebben natuurlijk een hele hoop schandalen gehad de afgelopen tien jaar. Waar we nog wel veranderingen in zouden willen krijgen is meer gericht op details, maar niet een hele toezichtgroep, zoals de accountants of financiële dienstverlening.

De consument kan ook wel iets beter uit zijn doppen kijken.

U vertrekt dit jaar bij de AFM, hoe laat u de AFM achter?

Ik denk zeker goed. Het was al niet slecht toen ik begon, maar we hebben de AFM slagvaardiger weten te maken. De AFM is ook slanker aan de top, we hadden nogal veel bestuurders en directeuren, daar hebben we één managementlaag van gemaakt met minder mensen. We hebben ook het aantal afdelingen in de organisatie teruggebracht. Het is een meer geoliede organisatie geworden, die slagvaardiger optreedt en ik geloof dat dat ook door iedereen hier zo wordt gevoeld. Ik denk dat ik een goede organisatie achterlaat. Het is ook goed dat er af en toe weer een nieuwe voorzitter komt, die zal ongetwijfeld weer nieuwe dingen gaan veranderen.

Zijn er nog noodzakelijke veranderingen voor de AFM in de komende jaren?

De knop is al aan het omgaan in de financiële sector, maar die moet nog even verder omgaan en hopelijk ook omblijven als het weer wat beter gaat. Het gaat natuurlijk nog steeds erg slecht en de schrik zit er nog goed in. Houd je dat vast als er weer geld verdiend wordt? Blijft de consument ook kritisch genoeg? De consument kan ook wel iets beter uit zijn doppen kijken. De financiële bijsluiter zou hierbij een belangrijk middel bij kunnen zijn. Die is ervoor bedoeld om het voor de consument wat eenvoudiger te maken om een financieel product te kunnen beoordelen.

Wat ziet u de AFM nog bereiken in de komende jaren?

Wij zijn natuurlijk niet op de aarde voor de AFM, wij zijn op de aarde voor de kwaliteit van de financiële markten. Als we de huidige dienstverlening van de banken, de verzekeraars en de pensioenfondsen bekijken en vergelijken met vijf jaar terug, dan zijn we toch echt opgeschoten. Ik ben er heel optimistisch over wat de AFM verder nog gaat bereiken. ●

Berre Simonse is 19 jaar oud en tweedejaars student Bedrijfseconomie.

Bart Hoffman is 20 jaar oud en derdejaars student Economics & Business.

Zie jij groeikansen als de postvolumes dalen?

YEP!

Het Young Executive Programme van TNT Post

Het zijn spannende tijden bij TNT Post. Dat is niet altijd even makkelijk. Maar dat is niet erg, want je wil tot het uiterste gaan. Bij TNT Post vind je pas echt een uitdaging. Door toenemende concurrentie en digitalisering dalen de postvolumes. Dat vraagt om creatieve en intelligente oplossingen. Dan is er veel mogelijk. Je mag direct meedoen en leert de organisatie vanuit alle hoeken kennen. Daarom kiezen echte talenten voor het YEP van TNT Post. Kijk voor meer informatie op www.werkenbijtnt.nl. **Als zekerheden verdwijnen, komen de kansen.**

sure *we can* | post

Economy with a Wink...;) Capitalism vs. Communism

TEXT Aniel Ganga

FOR CENTURIES PEOPLE HAVE BEEN WONDERING ABOUT WHAT A PERFECT WORLD WOULD LOOK LIKE. SOME OF THEM EVEN DECIDED TO WRITE BOOKS OR TELL STORIES ABOUT THEIR PERFECT WORLD. EVEN IN PEOPLES' FANTASY THERE ARE ECONOMIC ASPECTS TO BE FOUND AND IN THIS ARTICLE WE WILL DISCUSS ONE OF THEM.

Almost everyone on this planet has something he possesses, something which is his or her property. Properties are all objects which can be owned by an individual or a group. In our Western world our properties are protected with property rights. Property rights make sure that no one can take your property from you without your permission. Because our property is protected, we can use it to get secure credits. This makes it possible for us to grow our capital and make us more prosperous. However not everywhere on the world property is protected by property rights. In some countries people do not enforce property rights. According to *The Mystery of Capital*, a book written by the Peruvian economist Hernando de Soto, this is the main reason why there is still a lot of poverty on the world. Because people in Third World countries have no protected property, they do not get secure credits and are not able to grow their capital and prosperity. So the enforcement of property rights is very important, or is it?

In 1516 sir Thomas More published the book *Utopia* in which he wrote about his perfect world. Thomas More wrote about the island Utopia where there are no citizens with any properties. Private ownership does not exist and all goods are available for every citizen upon request. Even if there are citizens which have the desire to make money or steal goods, they can not profit of their extra money or ownership because everything is available for everyone. So, according to sir Thomas More, there is no crime or poverty whatsoever on the island Utopia, because no one will benefit from having properties or money.

Even far back in the Middle Ages people in Europe fantasized about their dream world. They talked about this world and called it Pays de Cocagne. In this world everyone is able to satisfy his or her basic needs. There is plenty of food and drinks. The people can relax all day and do not have jobs, because there is no private ownership.

In 1897 Jessie B Pounds sang a song called *Beautiful Isle of Somewhere*. Jessie B Pounds sang about what her dream world would look like. Nowhere in her song she wrote about money or any form of capital. The Dutch equivalent of this song is even more specific and far more recent. In this song the singer sings about a world in which vagrants will find places to stay and there is no difference between rich and poor.

The last couple of years a housing market crash has taken place in almost every country of the Western world. Sometimes a real estate bubble occurs on the housing market. A real estate bubble can be compared to the dot-com bubble. These economic bubbles can be recognized by a rapid increase of value until the point where the value decreases, so when the bubble bursts. The recent housing market crash was the main reason for the financial crisis we have encountered between 2007 and 2010. According to sir Thomas More and stories and songs from the past this all could have been prevented if we would not have had any form of private ownership. Hernando de Soto suggests that Third World countries are not prosperous, because there is a lack of enforcement of property rights. They should take a look at the Western world and adapt to it. But according to several people, such as sir Thomas More, the people from the Middle Ages and singers, Western world people are the ones that went off track. According to these people we should not focus so much attention on capital and private ownership. If we would not have put so much emphasis on property, private ownership and expanding our capital, there would not be any form of economic crises whatsoever.

There still is a lot of discussion about whether private ownership and property is a good thing or a bad thing. This discussion about property and private ownership can also be seen as a battle between capitalism and communism. People from the past have always dreamed about a country in which there was no private ownership and no rich or poor, just like in a communistic country. However, would these people still have the same ideas about their dream world if they would have seen their ideals in real life in communistic countries? ●

Aniel Ganga is 20 years old and a third-year student Economics & Business, variant Accounting & Control

article

Policies gone wrong

TEXT Anela Turulja

IN OUR SOCIETY, POLITICS AND ECONOMICS INEVITABLY GO HAND IN HAND. BRIGHT SCIENTISTS AND MOTIVATED POLITICIANS DEVOTE A LOT OF TIME AND MONEY TO COME UP WITH POLICIES THAT WILL BETTER OUR WORLD IN SOME ASPECT. AT LEAST, THAT IS THE WAY IT IS SUPPOSED TO WORK. A QUICK GLANCE AT OUR HISTORY TELLS US THAT SOMETIMES, POLITICS AND ECONOMICS CAN DRIFT FAR APART, AND THE CONSEQUENCES CAN BE SUBSTANTIAL. EVEN 'GOOD' POLICIES CAN HAVE UNFORESEEN NEGATIVE EFFECTS ELSEWHERE. THROUGH A COUPLE OF EXAMPLES, THIS ARTICLE WILL SHOW HOW CERTAIN POLITICAL DECISIONS HAVE HAD SIGNIFICANT UNWANTED ECONOMIC CONSEQUENCES. HOW DID ONE LAW DESTROY AN ENTIRE EXPORT INDUSTRY?

The American economist Thomas Sowell once said: "The first lesson of economics is scarcity: there is never enough of anything to fully satisfy all those who want it. The first lesson of politics is to disregard the first lesson of economics." Clearly, politicians see the world differently than economists, or at least they are driven by other incentives. This can explain the fact that certain rules and regulations are set into motion even when there is no economic foundation to them, leaving behind possible economic disruption. For instance, every developed country in the world maintains barriers to trade, even though years full of economic debate has brought the consensus that free trade would be more beneficial.

Apart from this, there are enough policies that in essence are supported by economic motives, but turn out to be severe mistakes. The country of Zimbabwe forms an excellent example for this extreme phenomenon. In 1979, Great Britain's former colony Rhodesia had just gained independen-

ce from its colonizer. Representatives of the different parties involved gathered to sign the Lancaster House Agreement, the document that would make an end to the preceding civil war and attack the country's largest problem: the issue of land appropriation. At that time, the British colonizers formed only 1% of the Rhodesian population, but they owned more than 70% of the country's fertile land. One of the attendants, Robert Mugabe, would later be chosen as prime minister of the now called country of Zimbabwe and made land reform one of his main priorities.

The Economist even described it as the most successful aid programme in Africa.

From 1979 to 2000, a principle called 'willing buyer, willing seller' was applied. The government could buy back land from white farmers at full market prices. Great Britain helped the new Zimbabwean government by paying 50% of the costs of acquiring the land and transforming the former large commercial farms to small farms suitable for Zimbabwean families. More than 50,000 families were resettled on more than 3 million hectares of land. The Economist even described it as the most successful aid programme in Africa. One of the main goals, providing decent living standards for the neglected black Zimbabwean population, was certainly being achieved. The 'willing buyer, willing seller' principle was set

by the Lancaster House Agreement and could not be changed for a period of ten years. In effect, by the year 1990 the first phase of the land reform had ended, leaving way for Mugabe to construct a new one. And so he did. Mugabe had plans to violently force white landowners to leave their farms without any compensation, and by 2000, this 'Fast-track resettlement program' was indeed set into motion. But instead of giving the land to Zimbabwe's disadvantaged families, the land fell into the corrupt arms of Mugabe's political peers.

As with every major breakthrough, the downside would soon become visible.

The initial motives for the land reform, which later turned into a corrupt political game, could be defended on political and humane grounds. Even economically it seemed like a good plan. Though the white-owned farms were highly productive, reallocating some of this land to small families would lower Zimbabwe's rate of unemployment and improve the living standards of the population. Since the government would regulate the land reform and support the new farmers, no knowledge losses should have to occur and liquidity would be guaranteed. But over all, and mostly due to the corrupt program after 2000, the negative economic consequences were substantial. The land was now in the hands of people who had no experience in running a commercial farm, and total farm output dropped significantly. Another factor for the drop in farm output was the fact that many Zimbabwean families used the land for subsistence farming. That is, growing enough food to keep themselves alive, which led to a decline in all of Zimbabwe's export products. In 2001, Zimbabwe was one of the world's largest producers of tobacco, making it the most important export industry. Only four years later, it produced less than 1/3 of that amount and the prices were lower due to the poor quality of the tobacco. Other main export products have suffered as well, including coffee, tea and beef. As the economy was collapsing, the Zimbabwean Dollar devaluated while at the same time the government started printing large sums of money to repay debts. As a result, serious hyperinflation began to develop and together with declining exports, this has caused the economy to contract for every year since 2000.

While the Zimbabwean example may have been overshadowed by the fact that most of the problems are due to the undemocratic government not implementing the original plans correctly, another case may show that even closer to home, policies that seem 'good' can have unforeseen negative side-effects elsewhere. In order to find a solution for global warming and rising oil prices, a lot of developed countries have embraced the use of biofuels as an alternative to fossil fuels such as gas and petroleum. Biofuels are made out of biological material such as vegetable oil, soybeans, sugar cane, maize and wheat, and form a renewable source of energy. The potential benefits of this new industry seemed highly promising, and several governments even set goals that would stimulate the use of biofuels even more. The European Union decided that in 2010 5.75% of all fuels used in transportation should be from biological material.

The future of biofuels

The first generation of biofuels, mostly made out of food crops, left behind important limitations and negative effects including food supply and biodiversity problems. Several governments decided to cut their subsidies with respect to these biofuels. Simultaneously, more research has led to the introduction of new generations of renewable sources of energy. The second generation of biofuels uses certain non-food crops as well as parts of crops that cannot be consumed (stems, leaves) to extract energy. More recently, a third generation of biofuels has been presented, using algae (seaweed) for biofuel production.

As with every major breakthrough, the downside would soon become visible. In essence, the biofuel industry is directly competing against the food industry, as the same crops that were used as food were now being used for the production of biofuels as well. With less land attributed to food production accompanied by the increased demand for several crops, food prices rose worldwide. This was causing significant problems in the poorest parts of the world, where people approximately spend half of their income on food. In Mexico for example, the worldwide increased demand for maize caused the price of a tortilla to increase by 400%, leaving thousands of people protesting as tortillas form the main part of their diet. Although still controversial, some sources like the World Bank claim that the boom in biofuel production was one of the most important factors that caused the world food crisis of 2007-2008. Moreover, the World Bank concluded that food prices have risen by 35 to 40 percent between 2002-2008, of which 70 to 75 percent is due to biofuels. Even though others emphasize that the increased food prices have created export opportunities for developing countries, the overall effects of these 'first generation biofuels' were predominantly negative, making way for new research and initiatives (see box).

Amongst others, these two examples stress that laws can always be adapted or reversed, but the economic scars are more difficult to erase. ●

Anela Turulja is 19 years old and a second-year student of the bachelor Economics.

References are available upon request of the author.

Rostra Economica

Do you want to make the next Rostra Economica?

Rostra Economica

The Rostra Economica is the faculty magazine of the Faculty of Economics and Business (FEB) of the University of Amsterdam. The first Rostra Economica was published in 1954, making it the oldest faculty magazine in the Netherlands. The editorial staff is independent and formed by students of the University of Amsterdam. Five times each year we make 'our Rostra' in a printing run of 4.800. Each Rostra Economica features interviews, background articles, faculty news, a book review, a debating contest and columns.

What are we looking for?

The Rostra Economica is looking for editors. As an editor you write articles or do interviews. You have the freedom to write about anything interesting subject but the obligation to remind yourself of the deadlines.

Join us!

We are always looking for talented writers! As an editor you can, for example, interview interesting people from the business, the government or the university, write research articles, opinion articles or book reviews. You can develop your writing skills in English and Dutch, learn from other editors and learn how to deal with hard deadlines. If you are interested you can email your résumé to rostra@sefa.nl

column Arnoud W.A. Boot Economie in actie

TEKST **Arnoud W.A. Boot**

Een van de mooiste activiteiten van de faculteit is het discussieforum 'Room for discussion': economie in actie. Economie is door en door verbonden met de maatschappij, dus een economische discussie gaat meteen ook over beleid en politiek. Met al het gerommel over economisch beleid, al dan niet bezuinigen, de economische en bankencrisis, de europroblematiek, het China/Amerika-probleem van global imbalances, en wie weet wat nog meer, is er geen betere markt te bedenken voor het 'Room for discussion'-forum.

Wetenschap combineren met beleid en de actualiteit is ook het mooiste bestaan dat je je kunt voorstellen als universitair econoom. Jawel, een academisch bestaan in het midden van de samenleving en tegelijkertijd in het midden van het zo internationale topwetenschappelijk onderzoek. En ook nog eens elke dag zelf kunnen bepalen wat je wilt doen; dat is wat een wetenschappelijk bestaan is.

Laat ik een voorbeeld geven. Vanochtend, het is 23 maart als ik dit schrijf, was een SER-overleg met minister Verhagen van Economische Zaken als voorbereiding op de Europese top die komende dagen in Brussel plaatsvindt, en die allang weer voorbij is als u dit leest. Als SER-kroonlid – momenteel zijn vijf van de elf kroonleden verbonden aan de UvA – word je geacht af en toe wat verstandige dingen naar voren te brengen. In een onderonsje met Wientjes, voorzitter van de werkgeversorganisatie VNO-NCW, en Jongerius, zijn 'tegenstander' bij de grootste werknemersorganisatie FNV, kwam plotseling het onderwerp naar boven waarom de Nederlandse arbeidsmarkt voor de crisis toch zo overspannen was. En ook nu, de economische crisis is nog niet eens voorbij, dreigen er al weer tekorten. Een interessante gedachtegang is dat de lonen om een of andere reden in Nederland te laag zijn. Ik zie de meer kapitalistisch denkenden al van schrik van hun stoel vallen. Lagere lonen zijn toch goed? Die maken ons land toch concurrerender? Zeker, Duitsland en Nederland hebben door onder meer hun bescheiden loonkostenontwikkeling sterk aan concurrentiekracht gewonnen.

Twee kanttekeningen zijn te plaatsen. Door diezelfde concurrentiekracht hebben wij nu heel grote overschotten op de lopende rekening van de betalingsbalans – we exporteren extra veel. Minder concurrerende landen, lees Griekenland, hebben om diezelfde reden een tekort en veroorzaken problemen binnen de eurozone. Sommigen hebben gesuggereerd dat we daarom de lonen hier moeten verhogen: hierdoor gaan wij meer kopen, hopelijk ook van de Grieken, waardoor zij meer kunnen exporteren naar ons, en het tekort op de lopende rekening aldaar terugloopt. Op zich leuk bedacht, maar is het niet belangrijker dat Griekenland zelf concurrerender wordt door bijvoorbeeld niet massaal met 52 of 55 jaar met pensioen te gaan?

Een tweede kanttekening is dat we ons weldegelijk moeten afvragen wat te doen met de overspannen arbeidsmarkt.

column Arnoud W.A. Boot

Oké, langer werken en een grotere arbeidsdeelname kunnen helpen. En ja, we kunnen proberen de arbeidsproductiviteit te verhogen, dus met minder mensen meer doen, maar dat is allang het beleid. Zou het dan toch kunnen zijn dat de lonen te veel achterblijven? Het is moeilijk om hier ja of neen op te zeggen. Laat ik u een mogelijke verklaring geven – maar let op, ik zeg niet dat dit de verklaring is!!!

Misschien is de loonvorming in Nederland te veel gestuurd, te uniform. Doordat we mensen aan de onderkant van de arbeidsmarkt niet de markt uit willen prijzen legt dit een rem op de loonvorming hoger in het arbeidsgebouw. Gekozen is dan voor een wat meer gelijke loonontwikkeling in ruil voor gemiddeld lagere lonen. Dat kan, zoals altijd bij economen, er zijn mogelijke verklaringen te over.

Als we dit niet willen dan is een alternatief: het overgaan op een minder gestuurde loonvorming, meer differentiatie dus. In dat geval kunnen lonen aan de onderkant achterblijven terwijl elders in het loongebouw lonen (door de krapte, c.q. overspannenheid) veel sterker stijgen. De keuze dan is veel meer differentiatie, met gemiddeld hogere lonen.

Zie hier hoe je als econoom in overleg tussen sociale partners (werkgevers, werknemers) een rol kunt spelen. En hoe denkt men hierover? En laten we even aannemen dat deze gesuggereerde keuze tussen gelijke loonontwikkeling en -differentiatie inderdaad speelt. Een grotere differentiatie vinden werkgevers waarschijnlijk prettig, maar de gemiddeld hogere lonen niet. Voor de werknemersorganisaties is het waarschijnlijk precies andersom!

Hoe dan ook deze discussie is belangrijk. De werking van de arbeidsmarkt is geen bijzaak. En ook de heel grote overschotten op de lopende rekening van Duitsland en Nederland zijn niet per definitie een zege. Al deze overschotten moeten namelijk vervolgens in het buitenland worden belegd. Ja precies, zoals China al zijn overschotten belegt in Amerikaans staatspapier. Mooi zou je zeggen, krijgen we bezittingen in het buitenland. Maar dit is niet het hele verhaal. Uiteindelijk moet je het geld 'teruggeven' aan de tekortlanden. Ik zeg 'teruggeven' omdat de wetten van de macro-economie zo zijn dat deze beleggingen vaak slecht uitpakken. Denk aan Japan, het overschotland van de jaren 80. Zij hebben al het geld teruggegeven aan de VS onder meer door een onroerendgoed-bubble te creëren die vervolgens in elkaar klapte. En hoe dan ook, hebben we van deze crisis niet geleerd dat te grote global imbalances ongewenst zijn? ●

OC&C ZOEKT SUPER TALENT

BEN JE BIJNA AFGESTUDEERD? ZOEK JE EEN UITDAGENDE BAAN IN STRATEGY CONSULTING? DAN ZIJN WE OP ZOEK NAAR JOU!

STUUR EEN E-MAIL NAAR RECRUITMENT@OCCSTRATEGY.NL OF BEZOEK ONZE WEBSITE WWW.OCCSTRATEGY.COM VOOR MEER INFORMATIE

BEDRIJFSINFORMATIE

Naam OC&C
Branche Strategy Consultancy
Werkdruk 50 a 60 uur per week
Kleding Formeel in pak
(behalve Casual Friday)
Opgericht 1987, in Londen
Aantal kantoren wereldwijd 11
Kantoor Benelux Rotterdam
Actief in de Benelux sinds 1992
Voertaal kantoor Benelux
Structuur Partnerstructuur
Aantal partners wereldwijd 55
Vacatures per jaar kantoor Benelux 15
Stageplekken per jaar kantoor Benelux 3-5

GEÏNTERVIEWDEN

Naam Rohied Mokiem
Functie Projectmanager
Werkzaam bij OC&C sinds 2006
Vooropleiding Sterrenkunde, UvA
Naam Linda Boender
Functie Associate Consultant
Werkzaam bij OC&C sinds mei 2010
Vooropleiding Management & Business (EUR, Zwitserland)

OC&C omschrijven?

Binnen OC&C is er sprake van een hele toegankelijke en open sfeer. Je hebt veel mogelijkheden om je stem te laten horen, dit komt mede door de laagdrempelige communicatie. De werknemers proberen elkaar te stimuleren om zich verder te ontwikkelen. Wij werken in een gunnende omgeving, waar geen sprake is van frictie tussen collega's. Collega's zijn oprecht blij voor elkaar wanneer de ander promotie maakt. De mensen binnen OC&C werken hier niet alleen omdat ze bij OC&C willen werken, ze werken hier ook omdat ze graag met elkaar willen werken.

Hoe ziet de structuur binnen OC&C eruit?

(L) Iedereen begint bij OC&C als Associate Consultant, wat ook mijn functie is op dit moment. Bij OC&C volg je niet eerst een aantal maanden trainingen, maar ga je vanaf dag 1 meteen aan het werk ("learning on the job"). Je neemt meteen deel aan een project waarin je al veel contact hebt met de client. Gedurende het jaar zijn er ook trainingsprojecten. Hierbij ga je met een deel van het kantoor op een externe locatie een aantal dagen trainingen volgen. Leuk hieraan is dat je vaak deze trainingen volgt met mensen van kantoren uit het buitenland. Tijdens je werk als Associate Consultant krijg je ook een begeleider toegewezen. Dit is een Consultant, die dus al een functiegroep hoger zit dan jij. Na twee a drie jaar wordt je ook Consultant. Binnen deze functie ben je vooral veel bezig met het begeleiden van Associate Consultants. Weer twee a drie jaar later wordt men Projectmanager.

Tot dat moment wordt je breed opgeleid. Ieder project waar je wordt ingezet vindt vaak in een andere sector plaats. Als Projectmanager kies je echter een branche waarop je je wilt gaan richten.

Hoe werkt een project?

(R): Je werkt bijna altijd in teamverband. Er is een projectleider en daarboven staan twee partners, een voor de inhoudelijke aspecten en een voor het klantcontact. Onder de projectleider staan vaak een of twee senior consultants en een aantal junior consultants. Het is de taak van de senior consultants om de junior consultants op sleeptouw te nemen. Het probleem wordt opgesplitst in kleinere vraagstukken die zullen worden behandeld door de junior consultants. De gemiddelde duur van een project is moeilijk aan te geven, omdat dit heel erg verschilt. Er zijn projecten die een jaar duren, waarin verschillende teams elkaar steeds afwisselen. Toch duren de meeste projecten niet zo lang, aangezien wij ons niet bezig houden met de implementatie. De projecten zijn heel divers. Zelfs als je je eenmaal gespecialiseerd hebt, blijft het werk verschillen en daardoor wordt het niet snel saai. Over het algemeen zijn de meeste dagen op locatie, alleen op vrijdag voeren we vaak analyses uit op ons eigen kantoor.

Zijn er mogelijkheden om naar het buitenland te gaan?

Binnen OC&C is er de mogelijkheid om een half jaar naar het buitenland te gaan. Mensen van kantoren die al een tijd

INTERVIEW

Wat doet OC&C precies?

OC&C is een bedrijf dat advies geeft aan het management van bedrijven over de te volgen strategie. Binnen Strategy Consulting richten wij ons specifiek op 4 branches. Deze branches zijn private equity, retail, transportation en fast moving consumer goods.

Waarom OC&C?

(L): Begin 2010 ben ik bij OC&C langs geweest voor een breakfast sessie. Hierbij kan op een informele manier kennis gemaakt worden met OC&C en haar werknemers. Ik had meteen een goed gevoel bij de mensen die hier werken. Er is hier geen sprake van ellebogenwerk en iedereen gunt elkaar het beste. Ook had ik het gevoel dat er bij een relatief kleiner kantoor eerder de mogelijkheid is om snel verder door te groeien en ook werkelijk iets toe te voegen aan het bedrijf. In de praktijk bleek dit werkelijk zo te zijn. Er is binnen OC&C een hiërarchie wat betreft taken, maar niet qua omgang. Als je aangeeft dat je iets wil doen, zal er ook alles op alles worden gezet om dit mogelijk te maken voor je. Bij een groter bedrijf is dit veel minder.

bestaan gaan naar de nieuwere kantoren om daar te helpen om alles op te zetten. Daarnaast leren ze er zelf ook veel van en het is leuk om te helpen bij het opzetten van een nieuw kantoor. Uniek aan OC&C is dat je dichtbij de ontwikkeling van nieuwe kantoren staat. De mensen van de nieuwere kantoren komen juist naar de kantoren die al langer bestaan om daar meer kennis om te doen en te bekijken welke aspecten ze toe kunnen passen op hun eigen kantoor. Wanneer de tijd in het buitenland je bevalt en de mensen daar zijn ook over je te spreken, is het soms mogelijk om daar definitief te gaan werken. Het komt regelmatig voor dat mensen na een half jaar buitenland besluiten om daar te blijven.

Worden er sociale evenementen door OC&C georganiseerd?

OC&C is ieder jaar hoofdsponsor van de Ringvaart Regatta, een zeilevenement in Delft. Ook neemt OC&C deel aan dit evenement met een boot. Dit evenement leeft heel erg onder de deelnemers en de overige collega's op kantoor. Daarnaast is er wekelijks een borrel op vrijdag, waarna velen nog richting Amsterdam trekken om daar te gaan stappen. Ook zijn er gedurende het jaar vele dagen georganiseerd om op informele wijze kennis te maken met collega's. Eens per jaar wordt er bijvoorbeeld de international training week georganiseerd. Ongeveer 300 consultants, afkomstig van kantoren over de hele wereld, komen bijeen in een hotel en volgen daar samen trainingen en nemen deel aan sociale activiteiten. Dit is een leuke manier om ook consultants uit het buitenland te leren kennen.

Is er veel uitstroom bij OC&C?

Net als bij ieder ander bedrijf vindt er ook uitstroom plaats bij OC&C. Soms worden werknemers te interessant voor andere bedrijven en worden ze weggekocht. Daarnaast kan het voorkomen dat mensen hun ontwikkelingsplafond binnen strategy consultancy bereiken. En als laatste kan het altijd voorkomen dat mensen gewoon iets anders willen. Strategy consultancy is heel specifiek werk en je hebt er een hele specifieke skillset voor nodig. Het is heel goed mogelijk dat mensen na een tijdje zich willen richten op iets anders. Maar over het algemeen is de uitstroom bij OC&C ongeveer hetzelfde als bij ieder ander bedrijf.

Wat zijn de stagemogelijkheden?

Dit is eigenlijk niet van tevoren bepaald en wordt in overleg besloten met degene die stage gaat lopen. Bij OC&C wordt je meteen ingezet als consultant, waardoor je werk niet anders is dan fulltime beginners bij OC&C. Doordat je meteen aan de slag gaat, is het niet mogelijk om een afstudeerscriptie bij OC&C te schrijven. We geven veel workshops en presentaties. Hierbij wordt een aantal studenten uitgenodigd om een case op te lossen, waardoor ze werkelijk gaan inzien wat het werken voor OC&C inhoudt. Wij kunnen dan ook meteen zien wie uitblinkt, wie de leiding neemt en wie er goed kan spreken.

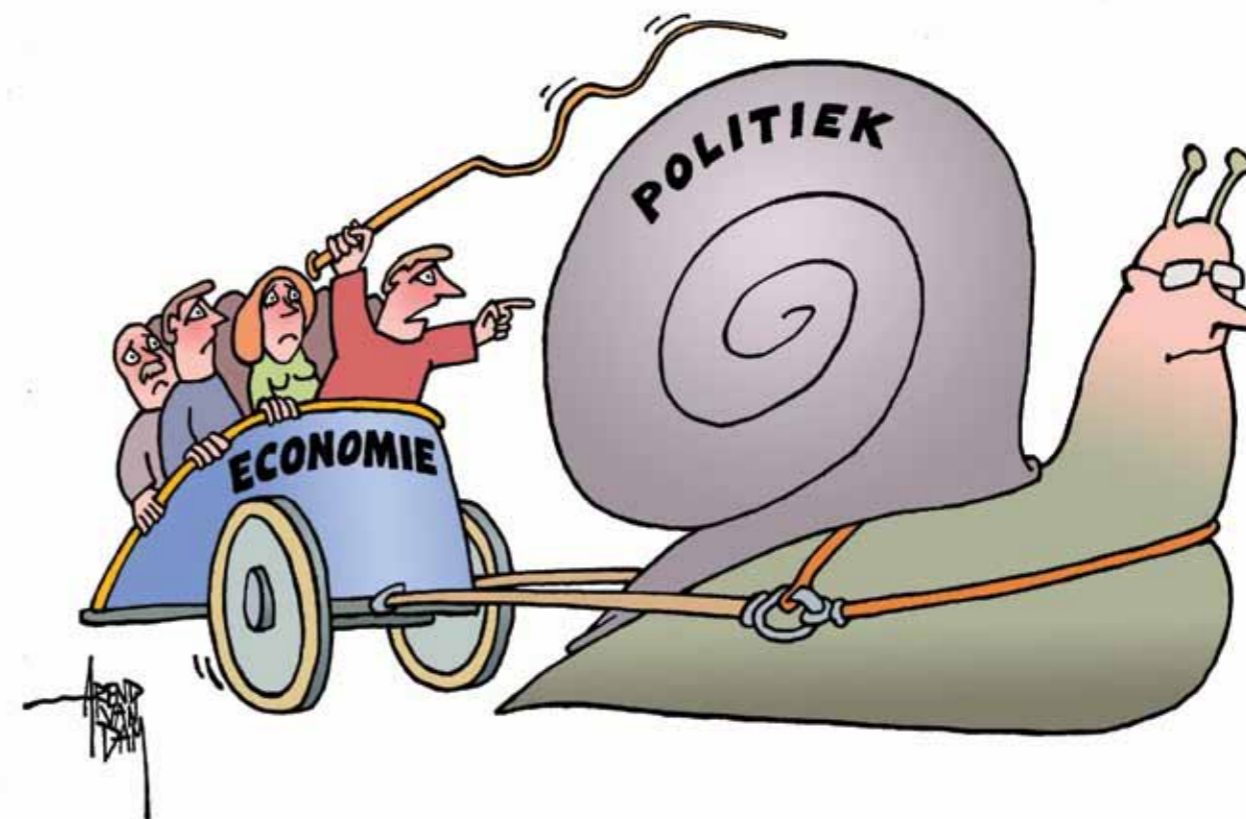
Wat voor student zoeken jullie?

Wij zijn op zoek naar studenten met een WO-opleiding, die exacte vakken leuk vinden en affiniteit hebben met zowel exacte vakken als het werken met cijfers. Daarnaast is voor ons kantoor in Rotterdam belangrijk dat men vloeiend Nederlands spreekt, aangezien de meeste klanten graag in het Nederlands communiceren met de consultants. Men moet dus analytisch sterk zijn, business sence hebben en over sociale vaardigheden beschikken. Indien jij hierover beschikt, is OC&C misschien wel wat voor jou!

Hoe kunnen studenten OC&C het beste contacteren?

Ten eerste kunnen de studenten een kijkje nemen op de website (www.ocstrategy.nl). Indien zij geïnteresseerd zijn, kunnen ze contact opnemen met het HR-departement van OC&C. Ook kunnen ze via de website een open sollicitatie invullen. komt regelmatig voor dat mensen na een half jaar buitenland besluiten om daar te blijven. Het soms mogelijk om daar definitieverder te ontwikkelen. stimuleren ten horenen open sfeer.

cartoons

article

The perils of the French ethnic minorities

TEXT Denise Edwards

Almost 6 years ago we heard daily in the news about the riots in France concerning discrimination. These riots were a consequence of discrimination of the French ethnic immigrants. Violent protests, vandalism, and not obeying security forces' rules were all happening in France. After these riots it became a bit quieter and no word has been said anymore about the causes and about the people who have suffered under these circumstances. But how have these circumstances come about? Why do the ethnic French immigrants feel like they are discriminated and what has the French government done about this problem?

Most problems nowadays are with descendants from the Maghreb countries. These are the three Northern African countries in which are Tunisia, Morocco and Algeria which account for the largest group of minorities in France. In the 1950's and 60's, male immigrants from the Maghreb countries were recruited to find jobs in France to help build up France's economy after World War II. These immigrants had lower incomes and had to settle in deprived housing complexes.

The matter of immigration

Immigration was a marginal issue in France's politics through the Les trente glorieuses. It was seen as an economic matter and was depoliticized. France's government thought that the immigrants who arrived in the 50's and 60's from the North and Sub-Saharan African countries would return home after having earned some money in France. This was not the case. In the 1960's the government of France called this matter into question and by the mid 70's the political and public perception began to change due to the increasing amount of immigrants entering into France. France began to tighten up its policy.

From the 1970's on, there was a wave of women coming to France which was called the féminisation de la population étrangère. These were daughters or wives of these immigrants who came to settle down with their fathers or husbands in France for a better life. It was after this wave of immigrants that family reunification became more visible to the French. Before, the immigrant workers were men who lived in hostels together with other workers. These workers were separated from the French and were reunited with their families or they began families of their own. After this, they began moving and living in good housing areas, estates and suburbs with other French families in the working class neighbourhoods.

Financial incentives were given by the then Minister of state for immigration workers, Lionel Stoleru, for the immigrants to return to their home country. These were not taken by the Maghrebis, but were taken more overly taken by the Portuguese and Spanish immigrants after the fall of Salazar in Portugal in 1968 and the death of Franco in Spain in 1975. Forced repatriation proposals were tried by Stoleru but these proposals did not gain any parliamentary support. In 1974, the French government tried to put a ban on family reunification, but it was overturned by Conseil d'Etat, the highest administrative court in France.

But why have riots broken out a few years ago? These riots have been caused by the discrimination and racism in French society against the children of the ethnic immigrants especially the immigrants from the Maghreb countries who's children don't feel that they are treated equal.

In France, foreigners who spoke a different language, who had different religious views and had different somatic characteristics were not accepted and integrated in the French society. The result was a no-win situation in which a lot of the youth felt alienated and did not had mediocre education, no jobs that were permanent and no hope of being accepted in the French society. This resulted in young Maghrebs succumbing to crime, drugs and religious radicalism.

What could be a possible solution in the political eye?

The immigration problem, in the space of just a few decades, became a social problem of the highest order in France's cultural, religious and political debates. The issue of immigration is a political problem but till now, not a lot has been done about it. A multicultural society should be the effort of the French society and the government. The divide between ethnic, religion and language has to be bridged and this should be carried out by all members of the French society and government. Alienation by members of society to its immigrants will only make a deeper divide into the problem. ●

Denise Edwards 25 years old, Student Business Studies.

FEB flash

 UNIVERSITY OF AMSTERDAM

Faculty of Economics and Business

UvA scores high in 2010 Tilburg University Economics Ranking

The University of Amsterdam was placed 28th in a list of the 100 best economics research institutes in the new international Tilburg University Economics Ranking. Four other Dutch universities also made it into the top 100: Tilburg University finished 23rd, Erasmus University Rotterdam was ranked 46th, Maastricht University was 66th and VU University Amsterdam rounded off the list at number 87.

At the top of the list were Harvard University, University of Chicago, New York University and the University of California, Berkeley.

The rankings are an initiative of Tilburg University's Faculty of Economics and Business. Rank is based on an university's publications in leading international economics journals between 2005 and 2009. The database contains the number of published articles for each university, each year and for each journal in which the publication appeared.

For more information see <http://econtop.uvt.nl/>

ACE nominated for European Enterprise Award

A Dutch jury has selected two projects to compete for the 2011 European Enterprise Awards (EEA). One of them is the Amsterdam Center for Entrepreneurship project titled 'Center for Amsterdam Schools for Entrepreneurship' (CASE). The selection recognises the project's role in stimulating regional entrepreneurship.

The jury, comprised of Rob Walthuis (Dutch Small and Medium sized Business Association), Niels Bosman (Utrecht University) and Imke Carsouw (Ministry of Economic Affairs, Agriculture and Innovation), chose the 'CASE' project based on its original approach and possible follow-up activities in Europe.

Investing in skills

The European Enterprise Awards will be presented in Hungary in May 2011. Various European agencies and public-private partnerships had the opportunity to nominate initiatives. Candidates must demonstrate that their project has advanced entrepreneurship and stimulated the regional economy.

The Amsterdam Center for Entrepreneurship is competing for an European Enterprise Award in the 'Investing in skills' category.

CASE is a collaborative project involving various knowledge institutions in Amsterdam. It provides an effective and original stimulus for continuous education in the field of entrepreneurship that is available for all students. Furthermore, CASE has chosen an innovative approach for stimulating entrepreneurship related skills for people with a background in higher education. Some examples of their approach include students establishing an actual company, the introduction of electives, initiatives to develop entrepreneurship and an Entrepreneurship Honours Programme.

<http://www.ace-amsterdam.org>

Changes as of the academic year 2011-2012, Faculty of Economics and Business

As of the academic year 2011-2012, students at the Faculty of Economics and Business (FEB) of the University of Amsterdam (UvA) will be facing many changes.

Students at the FEB will be kept informed of all changes through this website. Therefore, FEB students are advised to check website, see below, on a regular basis. Some of the information will still be provisional (with reservations); no right scan be derived from it. If any information is published with reservations, this will always explicitly be indicated.

Major changes listed below

The major changes that are to be introduced as of the academic year 2011-2012 are briefly listed below:

- There will be a new semester organisation (8-8-4), with three blocks: two blocks of 8 weeks each, and one block of four weeks.
- The second re-sit opportunities for courses taught in the second semester of the academic year 2010-2011 will be scheduled in September and October of 2011.
- All Bachelor's degree programmes will be changed completely.
- All courses in the Bachelor's degree programmes will have a study load of 6 European credits (EC) each.
- The MSc in Business Studies programme, the Finance and Organisation Economics tracks in the MSc in Business Economics programme, and the MSc in Economics programme will be changed completely.
- All preparatory programmes will be changed.

<http://www.student.uva.nl/eco>

Dear students,
Up until now, we have been busy with some interesting things. We happily like to give you an update.

Re-sits/Video-taping lectures

Teachers at our faculty believe that the second re-sit should be scraped. The remaining re-sit will be moved to the summer. We see a danger if this is to happen, as there will be more time between the regular exam and the re-sit. This longer time span might unnecessarily erode your knowledge. We will therefore only give our approval to the scraping of the second re-sit if the faculty provides extra preparatory tools like video-taped lectures and recap lectures shortly before a re-sit.

This reason for the video-taping of lectures comes on top of others. First, video-taping has proven to work well on other faculties (e.g. Law). Second, as we will have a new academic schedule next year (the so-called 8-8-4 system) in which only two 6-EC courses will be given over six weeks, following an individual course will become more intensive and the consequences of missing a week (e.g. due to illness) more severe. Taped lectures address this concern.

Facilities

Currently the E-hall is not optimally used. We want to make it more useful by adding a lounge corner with 15-minute computer terminals and a copy/printing machine. Our request for this is currently in process at the faculty department.

ORM

As a result of the faculty's reorganization plans, several educational changes are implemented, among which the scraping of the Master in Operational Research Management (ORM). The FSR objects this measure, as the criterion on which it is based (best-performing research groups) is outdated (from 2007). ORM is currently a highly acclaimed master with rapidly growing student numbers. This is supported by for example a company like KLM and the chairman of the Socio Economic Council Alexander Rinnooy Kan. We therefore think that scraping ORM is unwise and we have made our concern known at the faculty.

Internationalization / Going Broad

We are still working on introducing Dutch language classes to be taken by international first year students. It is a first step to overcome the language barrier, which in many cases prevents proper integration of international students in the Dutch community.

In addition, we concluded that at the moment the opportunities about exchange studies abroad are not conveyed appropriately. The main idea is to create and distribute a booklet that will contain very detailed information about all existing opportunities to engage in a study abroad experience.

Coming elections

In the week of 9-13 May, elections for the new student council are held. We highly encourage you to vote and wish all the participating parties the best luck!

FSR Student Council 10/11

(from left to right: Hederik, Kevin, Amel, Timo, Adriaan, Sebastiaan, Ada, Pascal and Victor)

Website for updates

www.studentenraad.nl/feb

Do you have a complaint or a suggestion to improve our faculty? Send an email to: sebastiaan@studentenraad.nl

Facultaire Studentenraad FEB

Roetersstraat 11 (Room E 2.09)
1018 WB Amsterdam
+31 20 525 4384
feb@studentenraad.nl

The Faculty Student Council exists for the purpose of tackling any issue you might encounter concerning your studies. Therefore, we need your support and your input in order to spark positive changes and to make your voice be heard.

Gezocht: ambitieuze trainees

Beheer jij de sleutel van de schatkist?

De Auditdiensten en de directies Financieel Economische Zaken bij het Rijk zijn op zoek naar jong talent. Ben je onlangs of bijna universitair afgestudeerd én geïnteresseerd in werken in een financiële functie bij de rijksoverheid? Word dan Audit of Financial Trainee bij het Rijk!

Als Audit of Financial Trainee opereer je in de vaak hectische context van politieke verhoudingen en maatschappelijke ontwikkelingen. Die dimensie maakt het werk veelzijdig en extra spannend. Ook lever je een bijdrage aan een beter presterende overheid. Durf jij die financiële verantwoordelijkheid aan?

In september gaan het Audit Traineeship en Financial Traineeship van start. De trainees hebben een zeer uiteenlopende achtergrond; we zoeken immers potentiële accountants, maar ook breed inzetbaar financieel talent. Jij kunt één van hen zijn!

Audit en Financial Traineeship: een traject vol kansen

Tijdens het Audit Traineeship draai je twee jaar volledig mee op verschillende ministeries om de nodige praktijkervaring op te doen. Daarnaast krijg je een Post Master Accountancy en een intern opleidingsprogramma aangeboden. Als Financial Trainee werk je gedurende het tweejarige programma in verschillende financiële functies, waardoor je als Financial Trainee de diverse financiële invalshoeken belicht krijgt. Samen met de andere Financial Trainees volg je daarnaast een op maat gemaakt opleidingsprogramma.

Functie-eisen

Voor het Audit Traineeship zijn wij op zoek naar bijna of net afgestudeerde academici met als achtergrond bij voorkeur bedrijfseconomie. Voor het Financial Traineeship zijn wij op zoek naar bijna of net afgestudeerde academici met als studierichting algemene economie, bedrijfseconomie, bedrijfskunde, bestuurskunde en politicologie. Ook bijna of net afgestudeerde academici die affiniteit hebben met financieel beleid kunnen solliciteren naar het Financial Traineeship.

Meer informatie

Voor meer informatie over de functie, de sollicitatieprocedure en de mogelijkheden na je traineeperiode: www.werkenbijhetrijk.nl/minfin en kijk vervolgens bij traineeships.

Je kunt je t/m 16 mei 2011 aanmelden voor één van beide traineeships.

Gaaan!

HET TALENT- EN AMBITIEPLATFORM VAN KPMG

DE AVOND VOOR HET AFRONDEN VAN
HET FUSIERAPPORT VOOR EEN
INTERNATIONALE BIERBROUWER